

GUDDOMEN FÖRKLARAD

 Tack, broder Carlson! Och hälsningar till Er alla bröder och systrar i Herren. Det är en . . . Jag känner mig bara ibland litet motvillig att gå upp, då jag lyssnar till sådana underbara vittnesbörd, osv., som jag har gjort i förmiddag. Och så, som delaktig i det lidande och den förföljelse, som vår baptistbroder och -syster har gått igenom. Eftersom jag själv tidigare var baptist, Missionary-baptist, och — och vet vad det betyder, då ens närmaste . . .

² Jag hade samma sak. De mina körde ut mig och de tänkte, att de skulle skicka bort mig, för att jag hade blivit tokig. Och jag fann, att jag vanligen har sagt det på ett litet omskrivande sätt: ”Om jag är tokig, så låt mig bara vara, för jag är lyckligare så här än jag var, då jag var riktig.” Så det där är liksom en liten filosofi, som jag håller mig till, min egen. Och — och jag har förvisso njutit av det här — den här tiden jag har varit så här.

³ Och den lille brodern från Church of Christ här, som vi vanligen kallar det, eller campbellit. Och jag kommer ihåg, att de förvisso var sådana, som slog hårt mot mötena, då vi först började. Men, som Ni vet, hade vi en vid namn Paulus en gång, som var på samma sätt, och han blev en av oss. Så det där är sant. Jag tror, att vad de vanligen ser efter är livet man lever. Du vet, det är bättre att leva mig en predikan än att predika mig en, när som helst.

⁴ För någon tid sedan, en storpredikant, en fin fullt evangelisk man, alla — Ni känner honom allesammans, antar jag. Det är pastor Booth-Clibborn, predikar Evangeliet på sju olika språk. Han är helt enkelt duktig. Och jag . . . Han är en mental jätte. Och vi gick tillsammans en gång, han och broder Moore och jag, och vi diskuterade någonting. Och jag hade motsatt mening mot honom och han tittade till på mig. Han sa: ”Du känner bara inte Din Bibel.” Ni vet, hur broder Booth kan säga det.

⁵ Jag sa: ”Det är sant, broder Booth, men jag känner Författaren riktigt väl.” Så, så jag — jag vill . . . Du vet, det är inte att känna Hans Ord, som är Livet, utan ”att känna Honom är Livet.” Det är riktigt. Förstår Ni? Om jag känner till Hans Ord eller inte, om jag bara känner Honom! Och det är förvisso Sanningen.

⁶ I förmiddag skakade jag hand med det här fina predikantsällskapet. Och här satt den här . . . Jag menar inte att utmärka någon. Men den här färgade mannen kom in, brodern, satte sig ner där. Jag sa till min sekreterare här: ”Där är en verklig kristen.”

7 Du påminner mig så mycket om äldstebroder Smith, som tidigare var med i Church of God in Christ, tror jag. Jag brukade predika så mycket för dem där nere och — och jag kan bara se honom för mig fortfarande. Han såg ut ungefär som den här brodern här, men han hade ett slags grå mustasch. Jag hade kommit in genom baddörren och jag glömmer aldrig uttrycket den gamle mannen brukade säga. Tittade upp och alla de heliga höll på att sjunga, Ni vet. Och där fanns en liten flicka, som brukade bo på hörnet. Min favoritsång var *Lyft upp Honom!* Och de klappade i händerna allesammans, på pingst-sätt, Ni vet, *Lyft upp Honom!* De älskade mig och jag älskade dem. Och då vi gick in . . . Han brukade sitta där borta på pulpeten med huvudet *så här* och bara titta på dem, Ni vet. Han brukade säga: "Kom in, äldste! Häng upp hatten! Häng upp hatten!"

8 Brodern här, och jag fick lära mig då, att en av mina älsklingsgospelsångare är hans hustru. Och jag gjorde alla antydningar jag kunde, för att få henne att sjunga. Och då bad hon om att inte bli uppropad och jag vet, vad det betyder. Men jag ska bjuda in henne personligen, om hon kan, att komma över och sjunga.

9 Nåväl, är Du nu inte systemen, som sjöng — sjöng den där *Ship Ahoy* en morgon hos Christian Business Men? [Systemen säger: "Ja, sir. Ja." — Utg.] Jag hoppas min hustru kommer upp den här veckan och jag vill, att hon ska höra Dig, för jag har skrutit så mycket. Och om Ni saknar det där på bandet, kommer vi att betala det. Jag tycker om den där fina sången.

10 Och jag brukade säga till folk, att jag — jag aldrig har kunnat sjunga. Oj, oj, jag var en miljon engelska mil från det. Men jag sa: "Om Du någonsin kommer upp till Himmelen och bor i Ditt stora palats, Du vet, Där uppe," sa jag, "finns det en liten koja, som står långt där nere vid foten av kullen, långt inne i skogen där borta. Den kommer att vara min. Och en vacker morgon, då Du går ut på verandan och hör någon stå där uppe och sjunga: 'Förunderlig nåd! Hur ljuvt är inte ljudet, som frälste ett vrak som mig!'" säger Du: 'Pris ske Gud! Gamle broder Branham klarade det till sist.'" Det kommer att vara jag, som lyssnar och försöker sjunga där uppe.

11 Till mina kristna bröder och till . . . Jag tror en broder presenterade honom för oss i förmiddag som en buddhistisk predikant, här borta. Hälsningar till Dig, min käre vän. Och jag har haft mycket att göra med, inte alltför mycket, men med buddhister och särskilt i Kanada, bland kineserna, och har funnit dem vara mycket älskvärda och rara.

12 Jag minns en liten buddhist från Buddha-templet, som kom in till Winnipegserien, och han var blind. Är mycket små, rara små människor, och de trodde förvisso på att Gud var helbräddagöraren. Och medan vi bad för honom och han sade

efter hur han älskade Gud, och plötsligt öppnades hans ögon i. . . Och det var så — så underbart. Så vi — vi sätter värde på varenda människa och varenda person.

¹³ Nu har jag inte haft ett sådant här tillfälle tidigare, i Chicago, att försöka tala. . . Så jag skulle inte försöka bära fram något särskilt budskap, för predikanterna här kan bära fram ett budskap så mycket bättre än jag kan. Men, då allt kommer omkring, är Ni inte här för att höra ett budskap. Men jag tänkte, att det skulle kunna vara ett det härligaste tillfälle, då jag kunde få träffa Chicagos predikanter, i det här distriktet, och bli mera bekant med dem och vi bli mera bekanta med varandra. Och jag tackar förvisso Herren för det här tillfället. För jag har kommit till den här staden många gånger här med en enda församling som arrangör och med Christian Business Men som arrangör, och därför utan tillfälle att uttrycka mig för brödrasammanslutningen.

¹⁴ Och — och så tänkte jag, att det är så mycket för och emot och upp och ner, som alltid följer med en sådan här verksamhet, så det är ibland lätt för någon att få fel intryck. Och jag vill ta några minuter härnäst till att försöka förklara och — och göra det klart för mina bröder, så klart som jag bara kan göra det.

¹⁵ Och jag — jag är otillräcklig och ur stånd att hålla en — ett tal, som kanske skulle kunna verka förnuftigt för män, som är utbildade. Jag har ingen utbildning, och jag saknar det där. Men jag var. . . älskar Herren. Och Herren gav mig kanske ett annat sätt att vinna själar, genom en gudomlig gåva, så att den skulle fylla gapet i det, som mina föräldrar var oförmögna att ge mig, en utbildning. Från hemmet hos en fattig familj, och tio barn och en sjuk far, så fick jag ingen chans att få en utbildning. Så då, men vid födelsen var det någonting, som skedde, en upplevelse med Gud för min mor och far. Och Ni har läst min berättelse. Och genom det där försöker jag göra mitt, tillsammans med Er, bröder, för att dra syndare till Kristus. Och nu. . .

¹⁶ Jag är inte vidskeplig. Men alltid, innan jag öppnar Ordet, tycker jag om att tala med Författaren litet grand. Och skulle vi bara kunna böja våra huvuden igen för ett ögonblick!

¹⁷ Vår käre Fader, Du är vår Gud och vi närmar oss Dig för Evangeliets skull. Jag är här inför Dina barn, Dina pastorer och bröder med lika dyrbar tro. Och hur griper det inte mitt hjärta att få höra de här människorna, som har blivit missförstådda och skickade till sinnessjukhus för Guds Rikes skull, och att se hur Du kallar Dina barn i den yttersta tiden.

¹⁸ Och vi tror med rätta, Fader, att vi lever till slutet av loppet. Som profeten sa: ”Det ska bli ljusst vid aftontiden.” Och

idag tror vi, att vi är det här mäktiga Evangeliejusets kurirer, som Du, genom Din nåd, har låtit oss bära till jordens ändar, dit den här väckelsen har gått.

¹⁹ Och jag ber, Fader, från mitt hjärta, att Du ska låta mig uttrycka till mina bröder, i förmiddag, motivet och målet med mitt liv för Dig, så att de kan förstå. Bevilja oss det, så att vi kan få fullkomlig kärlek och gemenskap och samarbete i hela Evangeliets verk. För vi ber om det i Jesu Namn, som bad, att vi skulle vara ett, liksom Han och Hans Fader var ett. Vi tror det här, att: "Så ska alla människor veta, att Ni är mina lärjungar, då Ni har kärlek till varandra." Amen.

²⁰ Nu . . . Och jag hoppas och litar på, att jag inte tråkar ut Er, bröder och systrar, med det här. Men jag tycker jag skulle vilja förklara mig, så att Ni inte behöver höra efter, vad någon annan har sagt. Och jag har förklarat, många gånger, i andra predikantmöten, men det här är första gången för mig för Chicago-gruppen och jag skulle vilja göra mig riktigt väl känd, ifråga om vad jag försöker göra.

²¹ I det välsignade gamla Evangeliet här, 26:e kapitlet i Apostlagärningarnas bok, läser vi:

Så då, o konung Agrippa, var jag inte olydig mot den himmelska synen.

²² Det här är naturligtvis Paulus, som talar. Vilken vi alla, som predikanter, tycker om att hänvisa tillbaka till, för han . . . Vi tror enhälligt, att han var aposteln till Hednaförsamlingen, att Gud kallade honom till att vara en — ett vittne för hedningarna. Och hans ämbete hade ifrågasatts.

²³ Och för det mesta, då någonting, som är ovanligt, uppstår ifrågasätts det. Det gör det och jag tycker, att det inte är mer än rätt, det bör ifrågasättas. Och jag tror, att pastorer ibland är misstänksamma mot — mot saker de hör och jag tycker, att de har rätt att vara det. För om jag förstår översättningen av ordet *pastor*, betyder det en "herde". Och därför är han uppfödare eller herde för en grupp män och kvinnor, som Den Helige Ande har gjort honom till tillsyningsman för. Och han har rätt att veta, vad slags mat hans får får och var den kommer ifrån. Jag tycker, att han har rätt till det.

²⁴ Och om en pastor, eller människorna ibland, skulle verka vara bara litet grand misstänksamma, borde det aldrig bekymra någon. Det borde bara skapa respekt i en människas hjärta för en av deras män, det där ställningstagandet, som skulle ifrågasätta det. Och då allt kommer omkring, om man inte är säker på, att man är rätt uppställd, hur kan man då någonsin vandra i tro?

²⁵ Om Du nu sätter Dig för . . . Nu verkar det här vara psykologi, vilket det troligen är, och det är det, men det är all

right. Men om Du bara verkligen, av hjärtat, skulle tro, att Du aldrig skulle resa Dig från bordet, skulle Du troligen inte göra det. Förstår Ni? Man måste . . . Det är bara så enkelt.

²⁶ Man måste tro. Man måste ha tillit. Man måste ha tillförsikt. Och hur kan man ha tillit till någonting, som man — som man inte ens vet, vart man är på väg? Hur skulle jag kunna fara längs en väg, som jag aldrig har varit på förr, med halsbrytande fart och genom alla kurvor och inte veta, vad nästa kurva gömmer? Man måste se, vart man är på väg, annars vet man inte hur man ska gå. Och det är så, var och en borde vara. Och sedan, då man kan, man ser det, det uppenbaras för en och man vet, vart man är på väg, då kommer ingenting att stoppa en.

²⁷ Och det är, tror jag, vad Paulus försökte förmedla till Agrippa här. Att han — han sa till dem att: ”En gång var jag en av Er.”

²⁸ Och jag antar, att kanske om — om den här baptistbrodern skulle kunna gå till baptistförsamlingen i förmiddag, han och hans hustru, skulle det kanske vara deras vittnesbörd. ”Jag — jag var en gång en av Er.”

²⁹ Eller Church of Christ, rättare sagt campbellitbrodern här, skulle gå till de sina. Jag tror de har fått ett finare namn, Disciples of Christ kallar de det, men det är i verkligheten för Alexander Campbells lära. Och sedan drog sig Church of Christ ut ifrån Er för musikens skull. Det är riktigt eller hur? Och om han kunde gå tillbaka till dem, skulle han säga: ”Jag tillhörde en gång Er.”

³⁰ Och Paulus går här tillbaka till kung Agrippa och Festus och säger: ”Jag tillhörde en gång Er. Jag var en fariseernas farise.” Han uppfostrades under Gamaliel, den store läraren, och han kände till alla deras regler och stadgar och precis vad de trodde och vad de inte trodde. Och sa: ”Också jag förföljde Guds Församling ända till döds.” Förstår Ni? Han sa: ”Just det, som jag ifrågasätts för, var jag en förföljare av.”

³¹ Och jag har alltid tänkt, att Stefanus' död måste ha gått Paulus till sinnes, då han såg det härliga uttrycket i Stefanus' ansikte. Då han tittade upp och jordkokorna höll på att slå ihjäl honom och han sa: ”Jag ser Jesus stå på Guds högra sida.” Och, Du vet, man kan döda en budbärare, men man kan aldrig döda hans budskap. Det är Sanningen. Och budskapet, fastän Stefanus hade gått vidare för att stå hos Jesus, levde hans budskap kvar ändå, för Paulus fortsatte att tala om det och att han var ”den minste” och inte var värdig att kallas en av dem, för att han hade vittnat och gett sitt samtycke till att göra sig kvitt denne gudfruktige person.

³² Och därför tar Paulus, som alla människor inför människor borde göra, Paulus redogör för sin — sin upplevelse, ända från början fram till vad han var och

placerar den och grundar den på Skriften, för att visa, att det han gjorde var bibliskt. Fastän det var tvärt emot deras tro, visade han dem ändå, att det var Skriften.

³³ Därför tror jag att vi . . . Vad som helst, som jag ofta har sagt, bröder, Ni som har varit på mötena, att om jag någonsin befinner tala saker, som inte är bibliska, då tror jag det är sant att . . . eller någon annan broder, borde vi komma till varandra och säga: "Det där finns inte i Bibeln.", ser Ni. Om det är i Bibeln, kanske Du har en annan tolkning, men om det är så, om det är i Skriften, all right.

³⁴ Nu gav Paulus sin tolkning av vad profeten sa och vad Moses sa skulle komma att ske. Och han mötte Jesus på vägen i en syn. Och denne Jesus ropade på honom.

³⁵ Vilket inte borde ha varit något svårt för de där judarna, som han sa: "Ädlaste Festus," och — osv., att det "skulle det vara främmande för Er, att Gud skulle låta de döda uppstå?" Förstår Ni? "För om Ni vet, vad Gud var fordöm, genom Skriften, skulle Ni säkert veta om, att Han kan låta de döda uppstå."

³⁶ Och sedan sa han, att han hade gett dem det där, om upplevelsen på hans väg till Damaskus, om det som hände, för att låta dem förstå, att denne Jesus, som — som de gjorde sådant väsen av att han predikade Det, var just den Gud, som de hade tjänat hela tiden. För Han, som var tillsammans med dem i öknen, som ledde dem, Han som var det där Ljuset, Elden, Eldstoden, som ledde dem. Och Han uppenbarade Sig för Paulus i samma sak, återigen Ljuset, som förblindade honom. Och han frågade: "Vem är Du, Herre?"

³⁷ Och Han sa: "Jag är Jesus, som Du förföljer. Och det är svårt för Dig, att spjärna emot udden."

³⁸ Och han försökte förklara för dem, vad det var och — och han försökte lära dem, att vad han presenterade för människorna, det var att: "Jesus Kristus var Messias och att Han hade dött och Gud hade låtit Honom uppstå." Och det var enligt Skriften. "Och att Han nu hade farit upp i Höjden, till Gud Fader", och att — att han var vittne till Hans uppståndelse. Och att de här kraftgärningarna och tecknen och undren, som var främmande för människorna, inte var någonting nytt för en verkligt bibeltroende, för Bibeln hade talat om det.

³⁹ Titta där borta hos profeterna, hur det profeterades, att vid Messias' tillkommelse och vad Han skulle göra: "De lama skulle hoppa som en hjort.", i Jesaja 35 och olika bibelställen, som han kunde ha hänvisat till. Vi har det inte skrivet här, men kanske gick han tillbaka och hänvisade till det i sitt korta tal inför kungarna, för de skulle kanske inte vara så tålmodiga mot honom, som Ni är mot mig. Och sedan så förklarade han det och försökte säga till dem, att just den Gud, som de tjänade . . .

40 Och sedan sa han åter: ”På det sätt som kallas *kätteri*”, dvs. ”tokigt”, ser Ni. ”Det sätt som kallas kätteri, det är på det sättet jag dyrkar den Gud, som Ni dyrkar.” Förstår Ni? ”På det sätt som kallas kätteri.”

41 Jag är säker på, att om vi idag skulle stå hos de tidigare församlingar, som vi tillhörde, som t. ex. presbyterianer, katoliker, baptister och andra, skulle vi kunna ge samma vittnesbörd till de människorna, som säger att de liksom skulle vilja sätta brodern på en psykopatavdelning eller något sådant. ”På det sätt som kallas kätteri, det är på det sättet jag tjänar våra fäders Gud.”

42 Och vilket mäktigt vittnesbörd det där var inför Agrippa, så att, mitt i hans tal, Agrippa till och med ropade till och sa: ”Paulus, Saulus, Du övertalar mig nästan att bli en kristen.” Ser Ni, hur han framställde bibelställena så klart, fast det var tvärt emot hans egen synagoga. Men bibelställena var så fullkomligt klara, att han sa: ”Du övertalar mig nästan att bli liksom Du är.”

43 Paulus sa: ”Jag önskar, att Ni vore det allesammans, jag skulle bara inte önska, att Ni var i de här bojorna, som jag är i, ser Ni”, utan att vara kristna liksom han var. Med andra ord, om jag. . . ”Jag önskar vid Gud, att Ni hade sett uppenbarelsen liksom — liksom jag ser den.” Med andra ord: ”Jag — jag önskar, att Ni kunde det.” Förstår Ni? ”Jag önskar bara, att Ni skulle ha gjort det.”

44 Då Festus, tror jag, hade sagt till honom att han ”hade studerat för mycket”, han var ”galen”. Men han lät honom förstå, att han — att han inte var det, att han — han visste, var han befann sig.

45 Och jag skulle vilja säga det här i förmiddag, bröder. Jag önskar, att jag helt och hållet kunde få. . . Inte göra anspråk på Paulus’ liv, utan bara för att hålla ett litet enkelt tal. För det är många fler här, som kanske kommer att tala den här förmiddagen, men jag ville ha det här tillfället att säga det här. Nu önskar jag, att varenda enskild församling, som jag hörde Er gå ner, Bethel Temple, Independent, Assemblies of God och andra. . . Jag önskar, att Ni allesammans skulle kunna se det jag ser, att Ni kunde det. Jag önskar, att Ni kunde se den syn jag ser, då skulle Ni få en klarare förståelse ifråga om ämbetet.

46 Då jag lämnade baptistförsamlingen för att komma över till pingstvännerna och Dr. Roy E. Davis, som hade vigt mig till predikant i Missionary Baptist-församlingen, sa till mig att jag hade haft en mardröm, då synen av Herren kom och — och talade med mig. Och — och Ni vet, hur det var med helbrägdagörelsen då, den var vid lågvattenmärket.

47 Och — och jag visste ingenting om pingstvännerna. Jag hörde, att de var en skara frimicklar, som låg på golvet och

dräglade som galna hundar, och de måste fläkta dem och få dem tillbaka till livet och allting sådant. Det var allt jag visste om pingstvännerna.

Han sa: "Vem tror Du kommer att höra på Dig?"

⁴⁸ Jag sa: "Om Gud sänder mig, finns det någonstans och någon Han sänder mig till." Det är riktigt. Förstår Ni? För, jag sa: "Dr. Davis", sa jag, "Han var precis lika verklig, jag stod och tittade på Honom.", sa jag. De sa till mig, att de där synerna . . .

⁴⁹ Jag tror fullt och fast, bröder, att — att gåvor och kallelser är utan omvändelse. Jag — jag tror på det. Man föds, man kan inte vara någonting, som man inte är. Och när man än försöker göra sig till någonting man inte är, spelar man bara en hycklares roll. Och Gud, låt mig dö, hellre än att vara hycklare, ser Ni! Låt mig vara bara vad jag är och så göra det enkelt och klart! Och — och sedan, låt — låt mig vara så och då vet alla. Då vet man precis exakt.

⁵⁰ Och nu så, som Ni vet, fick jag inte mycket skolgång, som jag sa. Så i min . . . I teologi är jag den uslaste, som finns. Och jag antar att Ni vet det, ser Ni. Och som predikant skulle jag knappast kunna kalla mig så, för att jag inte har fått gå i skola och lära mig ord osv. Men det lilla jag har att . . . Vad jag vet om kunskap, genom Hans nåd, Herren Jesus, försöker jag dela med mig till alla mina bröder överallt, att dela med mig av detta.

⁵¹ Och, men då jag lämnade baptistförsamlingen, som är den enda församling jag någonsin kom in i eller blev predikantvigd i. Och jag blev predikantvigd 1933 i Missionary Baptist Church i Jeffersonville, Indiana. Det är en — en . . . Den är medlem av Southern Baptist Convention. Då vi, på den tiden, jag . . . Då jag drog mig undan och bara . . .

⁵² Nu är baptistförsamlingen en suverän församling. Vi — vi vet det allesammans, att det är en — det är en . . . Man kan predika om vad man än vill, om ens församling tål det. De bara . . . Man vill predika vad man än vill.

⁵³ Och jag tycker om det, ser Ni, för jag tror det är apostoliskt. För chefen, det högsta ståndet i församlingen, är herden, det inser vi, pastorn. Och — och om . . . Om någon biskop eller någon annan kommer att slå ut uppenbarelsen ur pastorn, hur ska då Gud någonsin kunna verka i hans församling? Ser Ni, man kan bara inte förstå det. Så, och jag har . . .

⁵⁴ Då jag kom ut därifrån, kom jag tillsammans med den första gruppen, vilket var lilla Betty Daughertys helbrägdagörelse i St. Louis, Missouri. Och det var en Pentecostal United eller en Jesus Name pingstförsamling och den här pastorn tillhörde den och hans lilla flicka blev helad. Faktiskt trodde jag, att det som gjorde honom till pingstvän, var att de kallade sig: "Jesus Only." Och jag trodde, att det

var det, som gjorde dem till pingstvännen, för att det var vad de kallade sig, och att det var skillnaden. Så, nåväl, därifrån gick jag till . . .

⁵⁵ Och en fin man. Hade ett stort möte i St. Louis, av vilket bilden syns där inne. Och vi hade Kiel Auditorium. Och den första kvällen, eller de två första, var det fjorton tusen, som packade det fullt och vi kunde inte ens . . . Måste sätta polis vid dörrarna för att hålla dem borta.

⁵⁶ Och sedan därifrån vidare ner till Richard T. Reed i Blessed Old Bible Hour Tabernacle i Jonesboro, vilket också tillhörde samma organisation. Och därifrån till Dr. G. H. Brown, samma organisation, på Victor Street 505 i Little Rock, Arkansas. Och därifrån till västkusten.

⁵⁷ Och då jag så kom till västkusten, kom jag i elden. Då fann jag, att det fanns lika mycket splittring bland pingstfolket, som vi baptister har. Ser Ni, de var – de var så många olika de hade, de hade olika. Där var Assemblies of God och Church of God och någonting annat och någonting annat och någonting annat och – och de olika. Och de hade skilt sig från varandra och hade dragit små gränslinjer. Och alla de andra bröderna började komma till mig och säga till mig: "Å, Du är ju en Jesus Only tillsammans med den här gruppen här borta."

Jag sa: "Nää, jag – jag kallar mig inte för det." Förstår Ni?

Han sa: "Åjo, Du umgås ju med dem."

⁵⁸ Jag sa: "Nåväl, det – det gör mig inte till en sådan." Förstår Ni? Och jag sa: "Jag – jag – jag bara . . . De var bröder."

⁵⁹ Och han sa: "Å, de är en skara . . . Å, de har ingenting annat än en massa sittpinnar för vråkar och sådant omkring sig, så där. Var . . ."

⁶⁰ Jag sa: "Nu får Du ursäkta! Jag träffar verkligt gudfruktiga män där. Och de är gudsmän." Och jag sa: "Jag – jag tar verkligen illa upp, att Du kallar dem onda, för det är de inte."

⁶¹ Nåja, sedan försökte jag hålla det ifrån mig så länge jag bara kunde, utan att ta ställning varken för det ena eller det andra. Nåväl, jag började studera vad deras ideer var och vad deras olikheter var och vad, som skiljde dem åt. Och jag fann, att två av de stora grupperna, den ena kallades Jesus Only och den andra kallades Assemblies of God. Och de kallades ut, rättare sagt skiljdes åt, på grund av vattendopet. Den ena använde "Fader, Son, Helig Ande" och den andra använde Namnet "Jesus".

⁶² Nåväl, jag tittade och på båda sidorna fanns det stora män, Guds tjänare. Och jag tänkte: "Å, Gud, om jag kunde få se dem gå upp i . . . bara gå framåt och ha . . . men bara inte dra sina gränser och säga: 'Vi ska inte umgås med varandra.'" Men

jag fann, att ifråga om detta hade den onde anden kommit in ibland dem och hade förorsakat hat och ondska på grund av stridsfrågor, som hade uppstått bland dem. Jag tänkte, att det är exakt så fint, som djävulen vill ha det. Det där är precis, vad han vill ha. Så länge Era vapen är riktade mot varandra, behöver han inte utkämpa ett enda slag. Och jag . . .

⁶³ Och så kom det då, till sist, till en avgörande kraftmätning. Och den kraftmätningen var i Seattle, Washington, omkring 1946. Och en morgon fördes jag till hotellets lobby, ungefär lik den här, på frukost med några predikanter. Och jag måste tala med två huvudmän.

⁶⁴ Och en av dem var Dr. Ness. Jag antar, att Ni Assemblies of God-bröder minns honom. Han var i nordvästra territoriet, en framstående man, duktig, studerad. Och han representerade Assemblies of God.

⁶⁵ Och så Dr. Scism från United Pentecostal Church. Jag gissar, att Ni United Pentecostal-bröder minns honom. Han var också från nordvästra territorierna där uppe, så att han var över dem och distrikten där uppe.

⁶⁶ Nåja, de här två männen möttes. Och jag skulle föras fram till dem, för eggarna höll på att skärpas och det höggs mot mig från alla håll. Och jag tänkte: "Vad måste jag göra? Vad kan jag göra?"

⁶⁷ Tja, nu sa de: "Nåväl, Du måste ta parti för den ena eller den andra. Om Du ska umgås med Jesus Name, måste Du vara Jesus Name. Och om Du umgås med Assemblies of God, måste Du lämna Jesus Name och vara Assemblies of God, osv." Det gick dithän, att jag måste visa flagg på något sätt.

⁶⁸ Jag bad mycket den morgonen, innan jag gick ner. Jag sa: "Gud, hjälp mig! För där är två stora män, där är tusentals tjänare. Och Du har sänt ut mig här med ett ämbete. Och båda två är de Dina tjänare. Och bör jag ge det lilla inflytande jag har åt den ena organisationen, då den slåss mot den andra?" Förstår Ni? "Jag – jag kan bara inte känna det rätt, att göra det. Jag tror inte, att det är Kristi vilja, att jag ska göra det." Och jag sa: "Gud, hjälp mig och ge mig någonting att göra eller ge mig någonting att säga!"

⁶⁹ Och då hade jag ingen. Jag fick bara stå där, bara Herren Jesus och jag, den morgonen.

⁷⁰ Nåväl, den stora debatten kom upp. "Vad ska Du göra? Vad – vad – vad ska Du fatta för beslut?"

⁷¹ Jag sa: "Mitt beslut är redan fattat. Så mitt beslut är att stå mellan Er båda och inte gå in i varken den ena eller andra organisationen, och säga, med armarna om Er båda: 'Vi är bröder.'" Förstår Ni? Förstår Ni, vi är bröder. Förstår Ni? Och jag sa: "Jag har försökt att läsa alla böcker jag kunde, om hur det här kom upp, vad som kallades den här 'nya stridsfrågan'

och hur de skiljde sig från varandra och hur *denna* började på det här sättet och det där sättet.” Och jag sa: ”I diskussionerna mellan Er”, sa jag, ”är det samma sak, som skingrade pingströrelsen på pingstda... efter Pingsten. De började diskutera sinsemellan.” Och jag sa: ”Den saken åtskiljer igen.”

⁷² Jag sa: ”Finns det någon möjlighet, att det skulle kunna finnas någon förmedlande länk mellan Er, Ni bröder? Finns det någonting, som — som skulle kunna stå där?”

⁷³ Tja, de ville inte öppna munnen ifråga om det där, för det var väldigt skarpt. Ni vet ju hur det var för omkring femton, tjugo år sedan, för den ena gruppen hade just dragit sig ifrån den andra och det var väldigt mycket stridigheter.

⁷⁴ Så jag sa: ”Nåväl, bröder, här är vad jag kommer att göra. Jag ska... Gud sände mig aldrig för att döpa i alla fall. Han sände mig för att be för Sina sjuka barn.” Jag sa: ”Så jag ska — ska be för de sjuka barnen och Ni predikanter får döpa själva.”, sa jag.

⁷⁵ Jag sa: ”Nu vill jag fråga Er en sak, bara för att Ni ska förstå.” Jag sa: ”Broder Ness, de här Jesus Name-människorna, tror Du, att de har fått Den Helige Ande, då de talar i tungor och gör samma sak, som Ni i Assemblies of God gör?”

Han sa: ”Visst.”

⁷⁶ Jag sa: ”Broder Scism, tror Du, att Assemblies of God har Den Helige Ande, då de talar i tungor och gör samma sak, som Ni gjorde efter dopet?”

Han sa: ”Visst gör jag det.”

⁷⁷ Jag sa: ”Nu säger Bibeln: ’Gud ger Den Helige Ande åt dem, som lyder Honom.’ Vem lydde Honom nu? Vem lydde Honom? Vilken av Er lydde Honom? Och Gud gav Er båda Den Helige Ande, ser Ni.”

⁷⁸ Jag sa: ”Skulle Du vilja säga, broder Scism, att broder Ness inte har Den Helige Ande?”

Han sa: ”Nej.”

⁷⁹ Jag sa: ”Skulle Du säga, att broder Scism inte har Den Helige Ande?”

⁸⁰ ”Nej.” Förstår Ni? Att de båda trodde, att den andre hade Den Helige Ande.

⁸¹ Men, ser Ni, det är bara orimligt, bröder. Det är orimligt. Och jag hörde, litet längre fram... .

Jag ska komma tillbaka till min poäng om en minut.

⁸² De finska bröderna här borta, sedan jag hade lämnat Finland, där Gud gav oss, som jag tyckte, en av våra mäktigaste mötesserier. Där var den lille, döde pojken, som uppväcktes, och många saker. Jag träffade i Stockholm,

Sverige, Lewi Pethrus från Filadelfiaförsamlingen där, som är en stor gudsman, och Filadelfiaförsamlingen. Broder Gordon Lindsay, som nu var . . . Tror jag. Jag tror inte han tillhör dem nu, men han tillhörde Assemblies of God.

⁸³ Och Assemblies of God är en av mina stora sponsorer, internationellt. Och Foursquare, som var en utbrytare från Assemblies of God, är en av mina stora sponsorer. Oneness är, internationellt, en av mina stora sponsorer. Förstår Ni? Och jag intog bara den ställningen, och utelämnade bara de skarpa eggarna, att jag inte vill ta ställning för någondera sidan i det där grälet. Ända tills vi kan se, att vi är bröder och komma tillsammans, och då kommer vi att — vi kommer alla att se samma direkta poäng där, som vi kommer till, motivet och målet med att göra så.

⁸⁴ Och man — man måste pröva sitt motiv och mål, först. Finn först Guds vilja och finn sedan Ditt mål och pröva sedan Ditt motiv och se efter, om Ditt motiv är rätt! Sedan, som Jesus sa i Markus 11:24: "Om Ni säger till detta berg: 'Ur vägen!' och inte tvivlar i Era hjärtan." Men så länge som man har tvivel i hjärtat, huruvida det är Guds vilja, eller ens motiv eller mål är fel, hur ska det då kunna flyttas? Men då man vet, att ens motiv är rätt och det är Guds vilja och ens mål är rätt, måste det flyttas. Det är alltsammans, annars sa Gud någonting fel.

⁸⁵ Det är själva orsaken till, att då jag går till plattformen i församlingarna, har ingen någonsin hört mig nämna de där sakerna på plattformen, de där stridsfrågorna. Jag låter dem bara vara. Ser Ni, det där är upp till Er män. Förstår Ni? Jag är här för att hjälpa Er vinna själar för Kristus genom en gudomlig gåva, ser Ni. Förstår Ni? Det gör ingen skillnad. . . Sköt om Ert döpande, Ni! Men då det sedan kom. . .

⁸⁶ Naturligtvis har jag blivit kallad allt möjligt. Jag har blivit kallad, jag vet inte hur många, allt från en — en "förkroppsligad Guds son" ner till en — en "djävul". Det är riktigt, allt möjligt. Men bakom alltsammans är jag Er broder, med-medborgare i Guds Rike, arbetar tillsammans med Er alla för Riket. Och det är sant.

⁸⁷ Nu ska jag, om det är all right och Ni tycker, att vi har tid nog, skulle jag vilja berätta för Er, hur vi diskuterade det där. Skulle det vara all right, bröder, bara för en minut? [Predikanterna säger: "Fortsätt! Visst!" — Utg.] Broder, broder Ness och dom. . . All right. Och det är kanske en liten sak, som skulle hjälpa Er. Det skulle hjälpa Er att förstå, liksom.

⁸⁸ Jag skrev ner här en del av de saker, som jag kom ihåg. Det började där. Och så frågade de mig, vad jag trodde om "treenigheten", trodde jag, att det fanns en Guds "treenighet"?

⁸⁹ Nu, bröder, då vi närmar oss det här, hoppas jag, att då det här är över, ska vi vara samma bröder, som vi har varit

hela tiden. Förstår Ni? Men jag känner, att jag är skyldig Er det här, för Ert folk kommer till mina möten och jag skulle förvisso inte vilja skicka iväg en enda av dem bedragen.

90 Och jag har alltid sagt till människor, som skriver frågor till mig, utanför vad jag predikar på plattformen . . . Och här är min sekreterare osv. Om de ställer en fråga till mig: "Hur är det med *det här* eller hur är det med *det där*?"

91 Säger jag: "Fråga Din pastor, ser Du! För om han har lett Dig så här långt, tills Du har fått Den Helige Ande, kommer han att ta Dig vidare, ser Du. Fråga Din pastor, Du, ser Du!" För småsaker som det där orsakar förvirring och därför lämnar jag det därhän, ser Ni.

92 Nu har det sagts mig, att jag är organisationsmotståndare. Det är jag nu inte. Jag tycker, att organisationer är underbara, men då ens organisationssystem blir korrumperat, det är det, jag är emot. Förstår Ni? Oaktat om det är oneness eller – eller det är treenigheten eller vad det än är, systemet, så att då man kommer dithän, att man nu . . . Och säger: "Vi är Assemblies of God."

"Jaha, vilka är det där tvärs över gatan?"

93 "Å, det är våra bröder. De är – de kallas United Pentecostal."

"Jaha, vilka är det där där borta?"

94 "Å, det är Foursquare-bröderna. Å, vi är underbara bröder. Vi har en härlig gemenskap med varandra."

"Å, Ni tror allesammans på samma sak?" "Jaa då, vi tror."

"Nåväl, vad får Er att vara så här?"

95 "Tja, *de här* bröderna döper *så här*. Och *dessa* döper *så här*, vända från oss. Och *de här* döper . . ."

96 Liksom där i Sydafrika, broder, stötte vi på det där. De frågade mig. En grupp döper tre gånger med ansiktet framåt. Och den andra döpte tre gånger med ansiktet bakåt. Och de sa . . . Jag sa: "Var får Ni det där ifrån?"

97 Den ene sa: "Då Han dog, säger Bibeln, att Han föll framstupa", och han sa: "Därför bör vi fälla dem framstupa."

98 Och jag sa till den andra gruppen: "Vad . . . Hur är det med Er?"

De sa: "Har man någonsin begravt en människa med ansiktet nedåt?"

99 Jaha, och vet Ni vad? De skiljde sig från varandra och skapade två grupper, två organisationer. Å, barmhärtighet, bröder! Det där är precis vad djävulen vill ha. Det där är precis, vad han önskar sig. Ja. Få Er . . .

¹⁰⁰ Nu, ser Ni, är det inte Apostolic Faith Mission, eller — eller också är det Pentecostal Assemblies på andra sidan. Det är inte det. Det finns fina människor i båda grupperna, liksom det är här. Men, ser Ni, det är sakens system.

¹⁰¹ Det är precis som med katoliken, som jag ofta har sagt. Om han är katolik och är beroende av Kristus för sin frälsning, blir han frälst. Visst, det är riktigt. Om han är beroende av kyrkan, går han förlorad. Och vem som helst av Er pingst-bröder vet, att om vi väntar oss, att pingstförsamlingen ska frälsa oss, ”är vi de mest ömkansvärda bland människor”, det är riktigt, för vi går förlorade. Det är riktigt.

¹⁰² Men om vi ser på Jesus Kristus, då blir vi frälsta ”genom Er tro”, (så att vad?) ett fullbordat verk. Och de här små verksamhets sakerna och märkena, det gör inte stor skillnad.

¹⁰³ Nu sa jag till broder Scism, för. . . Och broder Ness: ”För att svara på Er fråga,” sa jag, ”tar jag inte ställning för någon av Er, bröder. Och jag vet, att så länge Ni bråkar, har Ni båda fel. Förstår Ni? För jag skulle hellre ha fel i min lära och rätt i mitt hjärta, än att ha rätt i min lära och fel i mitt hjärta.” Förstår Ni? Jag sa: ”Då allt kommer omkring, kommer det an på ens hjärtas tillstånd.”

¹⁰⁴ Och jag gjorde det till en vana, att veta detta, att om en människa, vad hon än gör och hur mycket hon än är olika och vad hon än säger om mig, om jag inte, av hjärtat, inte bara som en plikt utan av hjärtat, kan älska den människan lika väl som jag älskar vem som helst annars, då vet jag, att det är något fel här inne, ser Ni. Det är riktigt, för det är — det. . . Om hon än. . .

¹⁰⁵ En liten broder kom för inte så länge sedan, en liten Church of Christ-broder. Och å, han reste sig upp där och han sa: ”Den här mannen är en djävul.” Förstår Ni? Han sa: ”Han talar om Den Helige Ande.” Han sa: ”Det finns ingenting sådant. De, nåväl, bara apostlarna fick Den Helige Ande. Och — och gudomlig helbrägdagörelse gavs bara åt de där tolv apostlarna.” Och fortsatte ungefär en halvtimme.

¹⁰⁶ Och jag sa: ”Ett ögonblick bara, broder! Jag tycker Du borde åtminstone ge mig en chans att försvara Detta, ser Du.” Jag sa: ”Du sa, att Ni talade där Bibeln talade och var tysta där Den var tyst.”

Och han sa: ”Det gör vi.”

¹⁰⁷ Jag sa: ”Nu sa Du, att det var bara de tolv apostlarna, som fick Den Helige Ande. Bibeln säger: ’Det var etthundratjugo i övre salen, då Den Helige Ande föll, kvinnor och allting.’ Och skulle Du ha någonting emot att tala om för mig, tror Du, att Paulus inte hade Den Helige Ande? Och han fick Den långt senare, ser Du. Och Du sa: ’Helbrägdagörelsens gåva gavs bara åt de tolv apostlarna.’ Och Stefanus for ner några dagar senare och han var inte en av de tolv. Han var inte ens predikant. Han

var diakon och for ner till Samarien och kastade ut demoner.” Och jag sa: ”Å, broder!” Det var mycket tyst just här, ja, där man måste försvara det.

¹⁰⁸ Och sedan det var över sa jag: ”Men jag förlåter Dig för att Du kallade mig en djävul, för jag förstår, att Du inte menade det där.”

¹⁰⁹ Och sedan då han var färdig, kom han upp. Han sa: ”Det är bara en sak jag kan säga. Du har Kristi Ande.”

¹¹⁰ Jag sa: ”Broder, vilket är jag nu, en djävul eller Kristus?” Förstår Ni? Förstår Ni?

¹¹¹ Men jag ska säga Er, ser Ni, för den där mannen, han kunde känna, att jag älskade honom, oaktat han var oense och rysligt oense och aggressiv. Han . . .

¹¹² Jag är jägare och tillsammans med vilda djur hela mitt liv. Och folk har sagt: ”Hur . . .” Den gången, då jag var tvungen att döda den där björnen, med en kniv, ser Ni. Man sa: ”Var Du inte rädd för honom?”

¹¹³ Jag sa: ”Nej. Om jag skulle ha varit rädd för honom, skulle han ha dödat mig, ser Ni.”

¹¹⁴ Men, ser Ni, man kan inte — man kan inte bluffa dem. De vet, om man är rädd för dem eller inte. Var rädd för en häst och se efter vad hästen kommer att göra, han kommer att trampa Dig. Förstår Du? Så om Du är rädd . . . Man kan inte bluffa det. Man måste verkligen ha det.

Och på det sättet är det med Satan.

¹¹⁵ Så är det bland människor. Man måste älska människor. Man kan inte bara bluffa det. Man måste ha det, annars kommer ens färger att visa sig någonstans, ser Ni. Det är riktigt. Man måste verkligen älska människorna och då vet de, att man älskar dem. Ser Ni, det är någonting med det där.

¹¹⁶ Och nu för några dagar sedan ringde mannen min hustru och sa: ”Är broder Branham där?”

Hon sa: ”Nej.”

¹¹⁷ Han sa: ”Nåväl, en sak måste jag säga. Jag var oense med honom i teologin men jag säger, att han är en Kristi tjänare.”

¹¹⁸ Nåväl då, och sedan innan jag for, skickade han ett brev till mig och han sa: ”Jag kommer upp, så snart Du kommer tillbaka. Jag vill ha det där dopet i Den Helige Ande, som Du talar om.”

¹¹⁹ Så, ser Ni, precis där, om man skulle ha . . . Om jag hade haft den där känslan, som säger: ”Å, det är ingenting med Dig. Ditt gamla samfund är odugligt och — och alla Ni Church of Christ-människor är odugliga. Ni är odugliga. Ni är — Ni är djävlar.” Då hade jag aldrig vunnit den där mannen. Och

om jag skulle ha sagt till honom, att jag älskade honom och inte menat det i mitt hjärta, skulle han ha vetat bättre. Det är alltsammans ifråga om det. Man måste mena det i sitt hjärta.

¹²⁰ Och det där är på kvällarna, då jag går ut på den där plattformen under den där andebedomningen, ser Ni. Jag tänker inte på det. Jag äter bara inte under, efter middagsmålet och fastar och ber och stannar i rummet. För Han lovade mig, att Han skulle göra det. Och därför går jag utan en enda skugga av tvivel, för Han lovade, att Han skulle göra det. Därför, ser Ni, min . . . Jag vet, att mitt motiv är (vad?), mitt mål är (vad?), för Guds Rikes befrämjande.

¹²¹ Om en människa går *den här vägen, den där vägen*, vilken församling hon än går till, så länge hon kommer till Kristus, betyder det ingenting för mig. Och det är i mitt hjärta. Förstår Ni? Och det spelar ingen roll, om vi går bort och går in i Church of Christ, det är precis all right. Det är fint. Om hon . . . Vilken församling hon går in i, det har ingen betydelse för mig. Men så länge jag vann hennes själ för Kristus, är det huvudsaken.

¹²² Så jag sa: "Broder Ness, inte för att vara oenig . . ." Nu ska jag . . . Är det all right att använda *det här*, broder? [Brodern säger: "Visst. — Utg.] Jag sa: "Jag vill säga och förklara." Och i detta, skulle jag kunna säga till Er, bröder, här. Nämn nu inte det här för era församlingar! Om ni vill och gör mig en tjänst, så låt mig bara — bara — bara vara Er broder! Förstår Ni? Och jag — om jag har fel, så förlåt mig! Men jag vill förklara för Er, eftersom båda grupperna sitter här i förmiddag, både Oneness och Assemblies också och de, som tror på treenigheten.

¹²³ Nu vill jag göra det här påståendet. Jag vill säga, att jag tror, att båda sidor har fel, så länge de argumenterar emot varandra, för deras motiv är fel. Och så länge ens motiv är fel, vad ens mål än är, men ens motiv för det målet är fel, kommer det aldrig att fungera. Det är riktigt.

¹²⁴ Nu har en del människor sagt: "Broder Branham, Du är en Jesus Only." Jag vill säga, att det där är en feluppfattning. Jag är inte en Jesus Only.

¹²⁵ Någon säger: "Broder Branham, är Du treenighetsanhängare?" Nej, sir. Jag är inte treenighetsanhängare. Jag är en kristen. Förstår Ni? Jag — jag — jag . . . Ordet treenighetsanhängare nämns inte ens i Bibeln, ordet "treenighet". Och jag tror inte, att det finns tre individuella Gudar.

¹²⁶ Jag tror, att det finns en enda Gud i tre ämbeten: Fader, Son, Helig Ande. Det är exakt därför vi fick uppdraget att döpa i Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn. Jag tror, att det är Gud, som nedlåter Sig, kommer ner.

127 Gud nu, då Han först uppenbarade Sig för människan, var Han i en Eldstods skepnad. Ni tror på det, eller hur? Vilken bibelläsare som helst vet, att Eldstoden, som var i öknen, var Logos, att det var Förbundets Ängel, som var Kristus.

128 För Han sa . . . Han var . . . Det var inte . . . Jag tror det är där i Johannes 6 Han sa: "Innan Abraham fanns" om "JAG ÄR". Han var "JAG ÄR".

129 Så det där var Gud, helig. Till och med om en människa rörde vid berget, måste hon dödas, ser Ni. All right. Nu försökte denne samme Gud arbeta Sig tillbaka in i Sin skapelse, som Han hade skapat. Han kunde ju inte komma nära dem nu, för de var syndiga och blodet av getter och får tog aldrig bort synden. Det vet vi. Det bara överskyldde synden.

130 Men då blev nu samme Gud, som var Eldstoden, Han blev kött genom Sin Son och bodde i en kropp, som kallades Herren Jesus Kristus. Bibeln säger: "I Honom bor Gudomens fullhet lekamligen." Och Jesus sa i . . . Nåja, i Första Timoteusbrevet 3:16: "Utan motsägelse stor är gudaktighetens hemlighet." Och om de kunde kalla den stor, å, vad skulle vi göra, ser Ni? "Stor är Guds hemlighet, för Gud uppenbarades i köttet och sågs av änglar och togs upp i Härligheten." osv. Och nu sa Han ju i Johannes 14 till Tomas: "Då Du har sett mig, har Du sett Fadern. Varför säger Du då: 'Visa oss Fadern!'" Bibeln säger att: "Gud var i Kristus och försonade världen med Sig."

131 Nu kan Gud inte vara tre personer, tre Gudar. Inte heller kan Jesus vara Sin egen Fader i en och samma. Förstår Ni? Så, ser Ni, det gör båda radikalt fel.

132 Och om Ni nu bara kommer att lägga märke till det, finns det ingenstans . . . Om vi har tre Gudar, är vi hedningar. Nu vet vi ju det.

133 Liksom juden sa till mig en gång, då jag talade med honom, han sa: "Vilken av dem är Din Gud? Vilken är Din Gud, Fadern, Sonen eller Den Helige Ande? Vilken är Din?"

Och jag sa: "Å, det finns inga tre Gudar."

134 Han sa: "Man kan inte hugga — hugga Gud i tre stycken och ge Honom till en jude."

Jag sa: "Nej, sir." Jag sa . . .

135 Då John Rhyn hade blivit helad från blindhet där i Fort Wayne, Ni vet, och den här rabbinen här uppe i Mishawa- . . . eller till Fort . . . Benton Harbor. Han sa: "Man kan inte hugga Gud i tre stycken och ge Honom åt en jude."

136 Jag sa: "Förvisso inte. Det gör jag inte." Jag sa: "Rabbi, skulle det vara svårt för Dig att tro på profeterna?"

Han sa: "Nej."

137 Jag sa: "I Jesaja 9:6, vem talade han om: 'Åt oss är ett Barn fött, en Son given, ska kallas Rådgivare, Mäktig Gud, Fridsfurste.?"

Han sa: "Det var Messias."

Jag sa: "I så fall, rabbi, i vilket förhållande kommer Messias att stå till Gud?"

Han sa: "Han kommer att vara Gud."

138 "Det var det, jag tänkte." Förstår Ni? Nu, ser Ni, är det där exakt rätt. Det är, vad Han är. Och så sa jag: "Säg mig nu var Jesus underlät att fullborda exakt vad profeten sa, att Han skulle göra!" Och han började gråta och gå omkring. Jag sa: "Genom Detta, har John Rhynd sin syn." Förstår Ni?

Och han sa: "Fjärran vare det från Gud, att ha en Son!"

139 Jag sa: "Den mäktige Jehova överskuggade en kvinna, som profeten sa, att Han skulle, och skapade en Blodcell. Och genom denna Blodcell var det, som Kristi kropp kom till."

140 "Titta i Gamla Testamentet, rabbi", sa jag, "då en man gick för att göra ett offer, tog han ett lamm. Han visste, att han hade brutit Guds bud, så han tog ett lamm. Han bekände sina synder och det här lammet dödades. Medan hans händer var på lammet, hans beaktelse, att han visste, att han skulle dö för sin synd men att lammet tog hans plats. Och blodcellen gick sönder och han höll det lilla lammet i sin hand, tills han kände, att dess lilla liv lämnade det och det stelnade till. Sedan kastade prästen naturligtvis blodet på — på elden, domens mässingsaltare."

141 Sedan sa jag: "Den där mannen, han gick då ut därifrån och visste, att lammet hade tagit hans plats men han gick ut med samma begär, som han hade, då han kom in, ser Du, för det kunde inte ta bort synden. Förstår Du? Men så det här fallet: 'Den troende, som en gång har renats, kan inte längre veta med sig någon synd.' Där, där gjordes ett offer ärligen. Men", sa jag, "nu är tiden inne, då: 'Den troende, som en gång har renats, inte längre vet med sig någon synd.' För. . ."

142 "Titta, rabbi! I hemoglobinet, det där lilla livet, som börjar i cellen, vilket kommer från hankönet in i honan. Och hon producerar ägget. Men en höna kan lägga ett ägg men om den inte har varit tillsammans med hanfågeln, kommer det aldrig att kläckas."

143 Och jag sa: "Så Gud, den störste, som fyllde all tid och rymd, förminskades till ett enda litet embryo i en kvinnas livmoder." Och sedan sa jag: "Då vi blir frälsta idag. . . Jesus var varken jude eller hedning, för ägget producerade bara köttet. Blodet hade Livet. Så vi — vi är. . . Bibeln säger: 'Vi blir frälsta genom Guds Blod.' Ser Du, Han var varken jude eller hedning, Han var Gud. Därför, då vi kommer till altaret

och genom tron lägger våra händer på Hans huvud och känner slitningen och dödsångesten på Golgata och bekänner våra synder, att vi har fel och att Han dog i vårt ställe!”

144 ”Så, ser Du”, sa jag, ”det där lammets blod kunde inte komma tillbaka över det här, det blod, som . . . Cellen gick sönder och livet, som kom löst då denna lammets blodcell gick sönder, kunde inte komma tillbaka över den troende, för det var ett djuriskt liv och det skulle inte stämma överens med det mänskliga livet.”

145 ”Men den här gången, då den där Blodcellen gick sönder, var det inte bara en man. Det där var Guds Liv, som släpptes ut. Och då den troende genom tro lägger sina händer på Guds Son och bekänner sina synder, kommer inte en annan människas liv utan Guds liv, som är Evtigt Liv, tillbaka in i den här människan. Ordet Zoe, som översätts: ’Guds eget Liv’. Och Han sa, att Han skulle ge oss Zoe, Evtigt Liv, och nu är vi Guds söner och döttrar. Var så god!”

146 Jag sa: ”Vad är nu det? Det är Gud, som nedlåter Sig. Han kom först. ’Ingen människa kunde röra vid Honom’, för människan hade syndat. Sedan hade Han kommit ner i en kropp, ’för att smaka synden . . . att ta synden’. Ser Ni, Han, det enda Gud kunde göra, för att vara rättfärdig, var att göra det på det sättet.”

147 Till exempel, tänk om jag hade domsrätt över de här åhörarna i förmiddag, liksom Gud hade över den mänskliga rasen, och jag sa: ”Den första människa, som tittar på den där stolpen, dör.” och Tommy Hicks tittar på den! Nu tar jag till exempel Carl- . . . ”Broder Carlson, dö för honom, Du!” Det skulle inte vara rättfärdigt. Jag skulle säga: ”Leo, Du är min sekreterare, dö för honom, Du!” Det skulle inte vara rättfärdigt. ”Billy Paul, min son, dö för honom, Du!” Det är inte rättfärdigt. Enda sättet för mig att vara rättfärdig, är att själv ta hans plats.

148 Och det är, vad Gud gjorde. Han, Gud, är en Ande. Och Han skapade . . . Han, Han ändrade form. Det borde vara slående för människorna att tänka på lille Jehova. Han kunde ha kommit som en fullväxt man men Han kom till en krubba, över en gödselstack. Lille Jehova, gråtande som en baby. Lille Jehova, lekande som en pojke. Lille Jehova, snickrande, som en arbetare. Lille Jehova i tonåren. Jehova, hängande mellan himmel och jord med massor av drucknas loskor och soldatspott i Sitt ansikte. Jehova, döende för Sina barn. Jehova, döende för att återlösa. Inte en annan person utan Gud själv! Ser Ni, Gud, det där var Hans ämbete. Varför? Han försöker komma tillbaka till människornas hjärtan.

149 Vi kunde nu inte röra vid Honom *Där. Här* kände vi Honom med våra händer. Vad gjorde Han nu då, genom att

offra den där kroppen? Han blev Jehova *i* oss. Vi är delar av Honom. På Pingstdagen brast Eldstoden och tungor av Eld satte Sig på var och en och visade, att Gud delade ut Sig ibland Sin Församling.

¹⁵⁰ Så, bröder, om vi bara kan komma tillsammans och sätta ihop Det Där! Då har vi Jehova *i* Sin fullhet, då vi kommer tillsammans. Men hur kan vi det, då *denne* talar *i* tungor och fick dopet, *det här*, och sedan håller kvar *den här* Eldstungan här borta och *den här*? Låt oss sätta ihop Den!

¹⁵¹ Då Gud kom ner på Pingstdagen och Bibeln säger: "Eldstungor satte sig på var och en av dem." Och de. . . "Tungor, liksom en Eld", som slickar. Det var den där Eldstoden, som skildes åt och delade upp Sig ibland människorna, så att vi skulle vara bröder. "Den dagen kommer Ni att veta, att jag är *i* Fadern, Fadern *i* mig, jag *i* mig och Ni *i* mig." Och vi, vi är ett. Vi är ett, inte åtskilda.

¹⁵² Jehova Gud, *Här* uppe, kunde nu inte röra vid den mänskliga rasen på grund av Sin egen helighetslag. Jehova Gud blev synd för oss och betalade priset, så att samma Jehova Gud skulle kunna komma och leva *i* oss. Gud *över* oss, Gud *tillsammans med* oss, Gud *i* oss. Inte tre Gudar, en enda Gud! Professorer blir galna, då de försöker fundera ut Det. Det är — det är en uppenbarelse. Det måste bli uppenbart för en.

¹⁵³ Nu, då det nu kommer till dopet, nu, många människor. . . Nu måste Ni göra det där, bröder. Eller så är det liksom jag sa till broder Scism och broder Ness, att om man. . . Grälet började. Och vem som helst, många av Er lärda här är mer tillräckliga än jag. Men jag har studerat ämnet grundligt. Och jag har läst Pre-Nicene Fathers, The Nicene Council och alla historikerna osv.

¹⁵⁴ Den där frågan kom upp på Niceakonciliet. Båda sidor gick *i* frö, då den katolska kyrkan tog den extrema treenighets-sidan och den andra blev unitarister och båda sidor gick ut. Exakt rätt, för människor hade någonting att göra med det.

¹⁵⁵ Man måste låta Gud göra det, vi behöver inte försöka fundera ut det. Låt oss vara bröder! Låt oss bara fortsätta och låta Gud göra det, som Han kommer att göra! Om Han är obegränsad och vet allting och förutsa änden från begynnelsen, hur ska vi kunna göra någonting åt det? Fortsätt bara framåt! Det är sättet. Håll takten, som jag sa igår kväll, med vår store Josua!

¹⁵⁶ Titta nu, om det finns tre Gudar. . . Jag vill bara visa Er, hur löjligt det här är. Om det finns tre Gudar, då var Jesus Sin egen Fa-. . . Jesus kunde inte ha varit Sin egen Far och vara en. Och om det finns tre, föddes Han inte med jungfrufödsel. Hur många. . . [Broder Branham illustrerar, använder tre föremål. — Utg.] Jag ska säga, att *det här* är Gud Fader och *det här* är Gud Sonen och *det här* är Gud Den Helige Ande.

157 Ni olika bröder här, titta nu på det här bara en minut, så ser Ni, vad jag försöker peka på! Jag ber, att Gud ska låta Er se det. Titta nu, Ni tror båda på samma sak men djävulen har bara kommit emellan Er och söndrat Er ifråga om det. Det är exakt samma sak och jag ska bevisa det för Er med Guds hjälp och med Guds Bibel. Om det inte är Bibeln, så ta inte emot det! Det är riktigt.

158 Men titta nu! [Broder Branham illustrerar och använder tre föremål. — Utg.] *Det här* är (vad?) Gud Fader, *det här* är Gud Sonen, *det här* är Gud Den Helige Ande. Nåväl, låt oss nu stanna bara en minut nu och lägga ut de där tre där ute, Gud Fader, Son och Helig Ande.

159 Å, jag — jag kommer inte att få tid att göra det här. Jag. . . [Bröderna säger: "Fortsätt! Fortsätt!" — Utg.] Men, ser Ni, nåja, jag ska skynda mig så fort jag bara kan. Förlåt mig, mina bröder, men jag — jag — jag har aldrig fått tala till Er och jag — jag vill göra det här.

160 Och så titta! Gud Fader, Sonen, Den Helige Ande. Vem var nu Jesu Kristi Fader? Gud var Jesu Kristi Fader. Det tror vi allesammans. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] All riktigt.

161 Då vi nu tar Matteus 28:19, då Jesus sa: "Gå därför, Ni, undervisa alla nationer och döp dem i Faderns, Sonens, Den Helige Andes Namn!" Tio dagar senare sa Petrus: "Omvänd Er och låt döpa Er i Jesu Kristi Namn!" Där finns en rak motsägelse någonstans. Låt oss nu inte. . . Det finns en. . .

162 Alla har vittnat osv. Här är det. Här är min tro och jag lägger bara ut den inför Er, bröder. Jag säger inte det här ute i talarstolarna, det kommer an på Er. Men jag vill visa Er vad jag ser på båda sidor, så Den Helige Ande uppenbarar det för Er, ser Ni.

163 Matteus 28:19 nu och om — om Matteus 28:19 motsäger Apostlagärningarna 2:38, då finns det en motsägelse i Bibeln och då är Den inte värd papperet Den är skriven på.

164 Om Ni nu vill lägga märke till det, så gav Jesus i Matteus' 16:e kapitel uppenbarelsen till Petrus och gav honom nycklarna.

165 Kom nu ihåg, att Bibeln inte uppenbaras genom någon människo-gjord plans teologi. Det gör den inte. Det är en uppenbarelse.

166 Det var en uppenbarelse från början. Varför offrade Abel ett så mycket bättre offer åt Gud än Kain? "Det uppenbarades för honom", att det inte var persikor och äpplen och apelsiner och äpplen. Om äpplen kommer att få kvinnor att inse, att de är nakna, är det bäst, att vi delar ut äpplena igen, broder. Tycker Du inte det? Det där nu, det låter hädiskt, men jag

menar inte att säga det så. Men det var inte äpplen. Nej, sir. Och om det där nu är så, så "uppenbarades det för Abel", att han var sin fars blod. Så han offrade blod, för att det var en uppenbarelse. Alltsammans är byggt på det.

¹⁶⁷ Titta nu, här är en gammal, okunnig fiskare, inte ens nog utbildning. . . Bibeln säger, att han var okunnig och olärd. Men han stod där och Jesus ställde frågan: "Vem säger Ni, att jag, Människosonen, är?"

¹⁶⁸ En sa: "Å, Du är — Du är Mos. . ." Rättare sagt: "De — de säger: 'Du är Moses.'"

"Vem säger de, att jag är?"

En sa: "Å, Du är Jeremia eller profeterna och *det här, det där* eller *det andra*."

¹⁶⁹ Han sa: "Det där är inte frågan. Jag frågade *Er*. Vem säger Ni, att jag är?"

¹⁷⁰ Och Petrus stannade direkt och sa: "Du är Guds Son."

¹⁷¹ Och Han sa: "Välsignad vare Du, Simon, Jonas' son!" Se upp nu! "Kött och blod har inte uppenbarat det här för Dig utan min Fader, som är i Himmelen." Förstår Ni?

¹⁷² Se nu upp, nu säger den katolska kyrkan, att Han byggde Sin Församling på Petrus. Det där är fel.

¹⁷³ Den protestantiska kyrkan säger: "Han byggde den på Sig själv." Men se nu upp och ta reda på det, se efter om det är så!

¹⁷⁴ Han byggde den på den andliga uppenbarelsen om vem Han var, ser Ni, för Han sa: "Välsignad vare Du, Simon, Jonas' son! Kött och blod har inte uppenbarat det här för Dig. Jag säger, att Du är Simon. På denna klippta" (Vilken klippta? Uppenbarelsen.) "ska jag bygga Min Församling och dödsrikets portar kan inte besegra Den." [Broder Branham knackar på talarstolen tre gånger. — Utg.]

¹⁷⁵ Så då Petrus var närvarande, då Matteus 28 citerades, och vände sig om och tio dagar senare, med den där uppenbarelsen, och döpte i "Herren Jesu Kristi" Namn. Varför gjorde han det? Med Guds uppenbarelse och han hade nycklarna till Riket, broder.

¹⁷⁶ Nu kanske jag sårar Er en minut, den ena sidan av Er, men stanna bara en minut! Det finns inte ett enda ställe i Bibeln, där några personer någonsin döptes i "Faderns, Sonens, Den Helige Andes" Namn. Det finns inte ett enda ställe i Skriften. Och om det finns, så visa fram det! Och om Ni kan finna någonstans i den heliga historien, fram till bildandet av den katolska kyrkan, vill jag, att Ni ska visa fram det. Nu finns det inget sådant ställe, och det är sant.

Men vänta nu en minut, Ni Oneness, bara en sekund!

¹⁷⁷ Nu finns det inget ställe, där. . . Om någon människa kan visa mig en enda text i Skriften, där den där ceremonien,

”Fader, Son, Helig Ande”, användes i Bibeln, är Du förpliktad att komma och tala om för mig, var någon blev döpt på det sättet.

178 Och en del av dem säger: ”Jag tar det Jesus sa, inte det Petrus sa.” Om de vore motstridiga mot varandra, vad ska vi då göra? Om det inte är Gud alltsammans, vilken del av Bibeln har rätt?

179 Det måste stämma överens och gå ihop alltsammans, och bara Guds uppenbarelse. Våra skolor kommer aldrig att lära ut det. Det är en uppenbarelse, så att man måste se det.

180 Så, om de där två männen vore motstridiga mot varandra, vad är det då för slags Bibel vi läser? Hur ska jag veta, om Johannes 14 är rätt eller inte? Hur ska jag veta, om Johannes 3 är rätt eller inte? Hur, hur, hur ska jag veta? Förstår Ni?

181 Men Enda sättet, som jag kan ha tro på Gud, är att veta, att Bibeln har rätt, och tro, att Den har rätt, och stanna kvar hos Den. Fastän jag inte förstår Den, handlar jag på Den i alla fall.

182 Men då de här motsägelserna kommer upp, då går jag inför Gud, för att ta reda på det. Och samma Ängel, som möter mig i mötena och på kvällen, är Densamme, som lärde mig det här. Förstår Ni? Se nu efter, om det här är, hur det här är nu!

183 Matteus 28:19 nu, låt oss se efter bara ett ögonblick, nu! Och nu ska jag ta Apostlagärningarna 2:38 just här, där Petrus sa: ”Herren Jesus Kristus”. Och Matteus sa: ”Fader, Son, Helig Ande”.

184 Lyssna nu! Han sa: ”Döp dem . . .” Inte ”i Faderns Namn, i Sonens Namn, i Den Helige Andes Namn.” Han sa aldrig det. Det finns inget ”namn . . . i namn . . . i namn”.

185 Han sa aldrig: ”Döp dem i *namnen* på Fadern, Sonen och Den Helige Ande!”, för det är inte ens förnuftigt.

186 Han sa: ”Döp dem i Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn (N-a-m-n).” Är det riktigt? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] “. . . på Fadern, Sonen och Den Helige Ande”, konjunktionen, ”och, och, och.”

187 Inte ”namnen”. Inte ”i Faderns namn, Sonens namn, Den Helige Andes namn”. Inte: ”i *namnen* på Fadern, Sonen och Den Helige Ande”. Utan: ”i Namnet”, N-a-m-n-e-t, ental, ”på Fadern, Sonen och Den Helige Ande.” Vilket av dem är nu det rätta namnet att döpa i? Det är ett enda Namn. Vilket är det? Är ”Fader” det rätta namnet eller är ”Son” det rätta namnet eller är ”Den Helige Ande” det rätta namnet?

188 Det är ett ”Namn” någonstans. Är det riktigt? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] Nåväl, då vill jag fråga Er en sak. Om ”Namnet”, då, om Jesus sa: ”Döp dem i Namnet på Fadern, Sonen och Anden . . .” Hur många tror, att Jesus sa det där? [”Amen.”] Det där är Skriften. Det är Matteus 28:19: ”I Namnet på Fadern, Sonen . . .”

¹⁸⁹ [Broder Branham ser någon förvirring. — Utg.] Är någonting, som vi . . . Nej, det är, jag tyckte . . . All right, sir. [En broder säger: "Ursäkta mig, broder Branham!"]. Ja. ["Jag vill vända på det här bandet och jag vill inte missa det."] All right. [Tomt ställe på bandet.] . . .? . . .

¹⁹⁰ "I Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn, nu." Lyssna nu, bröder! Det finns ingenting sådant som namnet "Fader", för *Fader* är inte ett namn. Det är en titel. Det finns ingenting sådant som namnet "Son", för *Son* är en titel. Det finns ingenting sådant som namnet "Den Helige Ande". Det är vad Han är.

¹⁹¹ Jag sa det där vid en predikantfrukost en morgon och en kvinna . . . I olag, naturligtvis, som vem som helst, som skulle avbryta, någonting sådant där. Hon sa: "Vänta bara en minut! Ursäkta mig!" Hon sa: "Den Helige Ande är ett namn."

¹⁹² Jag sa: "Det är, vad Den är. Jag är människa men mitt namn är inte 'Människa.'"

¹⁹³ Det är Den Helige Ande. Det är inte ett namn. Det är vad Den är. Det är ett substantiv, naturligtvis, men det är inte ett . . . Det är ett — det är en . . . Det är inte ett namn.

¹⁹⁴ Om Han nu sa: "Döp dem i Faderns och Sonens och Den Helige Andes Namn!" och varken Fader, Son eller Den Helige Ande är något namn, vad är då Namnet? Vi vill ta reda på det.

¹⁹⁵ Nu kan vi få det alltsammans på ett ställe här, om Ni bara vill se upp och — och — och använda litet tid nu, eller spara litet tid, menade jag att säga. Lägg nu märke till Matteus 28:19! Nu säger jag inte, att . . .

¹⁹⁶ Ni kan, Ni kanske har gjort det, en del av Er systrar och bröder. Ni kanske har tagit upp en bok någon dag och tittat i slutet på den och det står: "John och Mary levde lyckliga hela tiden därefter." Nå, vilka är John och Mary? Vad är, vilka är John och Mary, som levde lyckliga hela tiden därefter? Det finns bara ett sätt, som Du kan få veta, vilka John och Mary är, så att, om det är en gåta för Dig, gå då tillbaka och läs boken! Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Gå tillbaka till början och läs igenom den, så säger den Dig, vilka John och Mary är.

¹⁹⁷ Nåväl, om Jesus sa, Jesus Kristus Guds Son, som sa: "Gå Ni därför, undervisa alla folk, döpande dem i Namnet på Fadern, Sonen och Den Helige Ande!" och varken *Fader*, *Son* eller *Den Helige Ande* är något namn. Så, om det är en gåta, är det bäst att vi går tillbaka till Bokens början.

¹⁹⁸ Låt oss nu bläddra tillbaka till Matteus' första kapitel, så ska vi börja där, det ger släktregistren, tills det kommer ner till 18:e versen.

¹⁹⁹ Se upp nu, se nu upp bara en minut! [Broder Branham illustrerar, använder tre föremål. — Utg.] *Det här* är Fadern, på

min högra sida, *Det här* i mitten är Sonen och *Det här* är Den Helige Ande. Nu är *det här* Jesu Kristi Fader. Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen."] Gud är Jesu Kristi Fader. Tror vi det allesammans? [Amen.] All right.

200 Nu säger Matteus 1:18:

Med Jesu Kristi födelse var det nu så här: Då ... hans mor Maria var trolodad med Josef, innan hon... de kom tillsammans, befanns hon vara havande av...

201 [Församlingen säger: "Den Helige Ande." — Utg.] Jag trodde, att *Gud* var Hans Fader.

Och hon ska föda en son, de ska ge Honom namnet JESUS,...

Och Josef, hennes man, han var en rättfärdig man... ville inte göra henne till ett offentligt exempel utan tänkte skilja sig från henne i hemlighet.

På det sättet, medan han tänkte på dessa saker, se, då uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sa: "Josef, Du Davids son, frukta inte att ta till Dig Maria, Din hustru, för det, som är avlat i henne, är av Den..."

202 [Församlingen säger: "Helige Ande." — Utg.] Jag trodde Gud var Hans Fader. Har Han nu två fäder, bröder? ["Nej."] Det kan Han inte ha. I så fall var Han ett oäkta barn och vad för slags religion har vi fått då? Man måste medge, att Gud Fader och Den Helige Ande är precis samme Ande. Visst är det så. Visst är det precis samme Ande. Nu är vi färdiga och förstår det där.

Och hon ska föda en son och de ska ge honom namnet JESUS, för han ska frälsa sitt folk från sin synd.

allt detta gjordes, för att det skulle fullbordas...

203 Jag citerar Skriften. Ni predikanter vet det, då jag fortsätter.

... för att det skulle fullbordas ... talat av profeten, av Herren, då han sa:

"... en jungfru ska bli havande och ... föda ett barn och de ska ge honom namnet Emmanuel, som betyder...

204 [Broder Branham gör paus. Församlingen säger: "Gud med oss." — Utg.] "Gud med oss!" Är det riktigt? [Amen.]

205 Vad är då Namnet på Fadern, Sonen och Den Helige Ande? [En broder säger: "Jesus Kristus." — Utg.] Ja, visst. Det var skälet till att Petrus döpte dem i "Jesu Kristi" Namn.

206 Men jag bryr mig inte om, om Du är döpt i Sarons Ros', Liljans i Dalen, Morgonstjärnans namn, det där är också titlar. Om Ditt hjärta är rätt inför Gud, känner Han Ditt hjärta.

207 Men nu uttryckte jag det där, nu. Nu, nu sa jag. . . Broder Scism sa: "Nu!" Naturligtvis, visst liknade det där Oneness, så han tyckte om det.

208 Jag sa nu: "Här vill jag nu säga någonting till Er nu." Förstår Ni? Jag sa: "Nu vill jag bevisa för Er, att de här två männen sa samma sak."

209 Nu sa Matteus: "I Namnet på Fadern." Är det riktigt? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] All right. Och Petrus sa: "I Herrens Namn". Matteus 28:19 säger: "I Namnet på Fadern" och Apostlagärningarna 2:38 säger: "I Herrens Namn". David sa: "HERREN sa till min Herre." Vem var det? Fadern och Herren är samma Namn. David sa: "HERREN sa till min Herre: 'Sätt Dig på min högra sida!'" Ser Ni: "I Namnet på Fadern, i Herrens Namn".

210 Och Matteus sa: "I Sonens Namn", och Petrus sa: "I Jesu Namn". Vem är Sonen? Jesus.

211 "I Den Helige Andes Namn" var Matteus och Petrus sa: "I Kristi", Logos, "Namn".

212 *Fader, Son, Helig Ande*, "Herren Jesus Kristus". Å, det är precis så fullkomligt det kan vara. Förstår Ni?

213 Broder Scism sa till mig. Broder Scism, Onenessbrodern, han sa: "Broder Branham, det där är riktigt, men", sa han, "det där är *det här*."

214 Jag sa: "Då är det här *det där*." Det är riktigt. Förstår Ni? Jag sa: "Om det där är *det här*, är det här *det där*. Så vad grälar Ni om?"

215 Jag sa: "Låt mig rekommendera Er, bröder. Om jag någonsin döper en person, här är vad. . ."

216 Jag sa: "Här är nu Dr. Ness." Och någon av Er bröder sa för en stund sedan, att Ni kände Dr. Ness.

217 Nåväl, jag vill säga här, att broder Hicks här, han har en. . . Jag tror, att Du har en doktorsgrad. Är det riktigt? All right.

218 Nu sa jag: "Om Dr. Ness, som sitter här. . ." Nu sa jag: "Om jag ville. . ." Då jag nu tar en person till vattnet för att döpa dem, godtar jag det precis som han gjorde, jag sa: "Det där var titlar, som hörde till Hans Namn."

219 Jag sa: "Nu använder Assemblybröderna titlar och Onenessbrodern använder Namn." Jag sa: "Nu ska jag bevisa för Er, att Ni har fel båda två och jag har rätt." Ni förstår hur man måste. . . Då man håller människor i spänning på det där viset, måste man ha litet humor då och då, för att liksom slappna av litet. Så jag sa: "Jag ska bevisa för Er, att Ni har fel båda två och jag har rätt."

220 Jag sa: "Tänk om jag nu ville uppmärksamma broder Ness, då skulle jag säga . . ."

221 Eller rättare sagt broder Hicks här, ser Ni. Om jag sa: "Hicks!" Skulle det nu låta trevligt? Nej. Nåväl, tänk om jag sa: "Doktor! Hallå, Doc! Hur står det till?" Nu låter det vanvördigt, eller hur?

222 "Då", sa jag, "det är så Ni Assemblies gör, ser Ni. Då Ni Assembly-bröder säger: 'I Faderns och Sonens, Den Helige Andes namn', säger Ni bara: 'I pastorns, doktors namn'".

223 Och jag sa: "Ni Oneness-bröder sedan, då Ni döper, säger Ni: 'Jesus!'" De använder inte . . .

224 De, Jesus Only, använder bara namnet "Jesus". Det finns bara så många Jesusar. Men det är Herren Jesus Kristus, ser Ni. Det finns många . . . Döpa i namnet "Jesus", det duger förvisso inte åt mig, det finns inte något Skriftställe. Hämta originalet, se efter, om det inte är "Herren Jesus Kristus"! Visst, Han är Herren Jesus Kristus. Det finns många Jesusar, visst. Och *Kristus* är "Den Smorde".

225 Jag sa: "Om jag nu skulle säga samma sak åt broder Ness. Jag skulle säga, skulle det låta riktigt för mig att säga: 'Hallå, Ness!'" Jag sa: "Det är så Ni Oneness skulle säga det. Förstår Ni? Skulle inte det vara ett vanvördigt förakt för den mannen, som har studerat och han har en doktorsgrad? Om han har studerat flitigt för den, bör han tituleras så."

226 Och jag sa: "Om jag då sa: 'Hallå, Doc!'" Jag sa: "Skulle det inte låta platt för den ene predikanten att tilltala en annan så?" Eller, sa jag, "Det är precis så Ni gör det, fast på titelsidan."

227 Men jag sa: "Då jag tar en människa till vattnet, går jag fram dit och frågar henne och talar och får hennes namn och vem hon är och hennes tro.

228 Sedan ber jag och säger: 'Nu, Fader, eftersom Du har gett oss uppdraget att "gå ut i hela världen och skapa lärjungar från alla folk, . . ."' Ni bröder vet, att det där är originalet, ser Ni. . . . skapa lärjungar från alla folk, döpande dem i Namnet på Fadern och på Sonen och på Den Helige Ande, lärande dem att hålla vadhelst Du har . . . allting, som Du har lärt oss.'"

229 "Så sedan sa jag: 'På Din bekännelse av tro, på Din bekännelse av Dina synder och Din tro på Guds Son, döper jag Dig, min käre broder, i Herren Jesu Kristi Namn.'"

230 Jag sa: "Det är så jag döper. Jag erkänner både Hans titlar, vad Han var, både Fader, Son och Helig Ande. Och orsaken till att Jesus sa det där, var . . ."

231 Titta nu! Om — om det där inte är så, har Du en motsägelse i Skriften Din, Du har en motsägelse. Och vad ska Du göra

då . . . Tänk om den här buddhist-brodern skulle resa sig upp och säga det där: "Hur är det med *det här*?" Vad sa de då de berättade för mig . . .

²³² Där borta, då den här indiske brodern utmanade Morris Reedhead och sa till honom, sa: "Hur är det med Markus 16?" Han måste ta tillbaka det.

²³³ Du behöver inte ta tillbaka någonting. Det där är Guds Ord. Stå fast vid det! Be bara! Få tag i uppenbarelsen! Det är samma sak alltsammans.

²³⁴ Ser Ni, de säger det båda två, nu. Inte titlar, inte platt. Jag sa: "Nu . . ."

²³⁵ Jag kände igen Honom. Han var Fadern, inte en Gud till. Han var Sonen, inte en Gud till. Samma Gud! Man . . . Det är tre ämbeten. Gud i Fadernskapetets hushållning, om Ni vill kalla det så, som Fader, Sonskapet och det är samma Gud i oss nu: "Jag ska vara med Er." "Jag", det personliga pronomenet, "Jag ska vara med Er." Så, ser Ni, det är tre ämbeten, inte tre Gudar.

Broder, om nu lärjungarna aldrig använde det och vidare . . .

²³⁶ Jag säger ingenting emot det. Det där är all right. Jag ska säga Er, att om en man kom hit ut, som var döpt i "Sarons Ros', Liljans i Dalen och Morgonstjärnans namn", och trodde på Jesus Kristus som sin Frälsare, skulle jag säga: "Gud välsigne Dig, broder! Kom bara, låt oss gå!" Förstår Ni? Det är riktigt. För om ens hjärta inte är rätt, har man inte rätt i alla fall. Exakt riktigt. Och ens — ens hjärta måste vara rätt.

²³⁷ Och jag sa: "Titta nu! Om jag nu skulle hälsa broder Ness välkommen här, skulle jag säga: 'Pastor Dr. Ness'. Det är exakt. Han är predikant. Han bör erkännas som pastor. Han har studerat, och mycket studier. Han har en doktorsgrad, så han bör kallas 'doktor'. Det är hans titel, ser Ni. Och hans namn är i alla fall 'Ness'. Jag skulle nu inte säga: 'Hallå, Ness! Hallå, Doc!' Nej, det skulle inte vara rätt. Jag skulle säga: 'Pastor Dr. Ness.'"

²³⁸ "Ser Ni, det är vad jag åkallar, ser Ni, det Han är, både Fader, Son och Helig Ande, 'Herren Jesus Kristus'." Förstår Ni?

²³⁹ Och jag sa: "Om jag någonsin döper någon ute i alla Era församlingar, är det så jag kommer att döpa dem." Jag sa: "Skulle Du ta emot honom, broder Ness?"

²⁴⁰ Han sa: "Visst. Han har blivit döpt i Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn."

Jag sa: "Skulle Du ta emot honom, broder Scism?" Han sa: "Visst, han är döpt i Jesu Namn."

²⁴¹ Jag sa: "Vad är det då med Er, bröder? Varför accepterar Ni inte det där och bryter ner de här murarna,

där de här stackars människorna är? Oneness vill faktiskt, församlingarna, de vill dyrka Gud tillsammans med Assemblies. Och Assemblies, församlingen, vill dyrka Gud tillsammans med Oneness. Och bröder är sådana. De är sådana. Men så länge som djävulen kan få dem att strida. . . ”

²⁴² Förstår Ni nu, vad jag menar, bröder? Jag strävar mot detta enda, Jesus Kristus och föreningen av Jesu Kristi Kropp. Det är, vad min avsikt är. [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.]

²⁴³ Jag säger nu ingenting som: ”Hallå, Du är inte döpt i Jesu Namn, Du går till helvetet.” Det där är ju nonsens.

²⁴⁴ Jag ska tala om för Er vad som hände här om dagen. Jag var nere i Texas. Innan jag for från. . . Och bröderna här är vittnen till det här. Onenessförsamlingen, sjuttiofyra församlingar, sponsrade min mötesserie. Och jag tog upp broder Petty, Assembly of God-brodern, på plattformen den där kvällen. Nu vet Ni, att det där är sant. Han är en kär broder, broder Petty, om någon av Er känner honom, från Beaumont, Texas. Han är en av de finaste män jag någonsin har mött. Hans hustru är en omvänd katolik, en verkligt helgad kvinna. Han är en verklig gudsmän.

²⁴⁵ Säg mig, vem som är en finare man än Roy Wead från Assemblies of God! Nämn någon av de här männen, titta här, alla de här bröderna jag känner häromkring! Brodern från Filadelfiaförsamlingen här och Assemblies of God-männen, och vilka är finare människor? Säg mig var! Säg mig, vem som är en finare man än Jack Moore! Säg mig det! Han är, vad de kallar. . . De tillhör dem. Han är inte radikalist. Man finner radikala på båda sidorna och det är det folk pekar på och det är det djävulen pekar på.

²⁴⁶ Men de är gudsmän allesammans. Gud har gett dem Den Helige Ande. Om det inte vore för Guds nåd, skulle det vara ute med oss allesammans med våra gräl och sådant. Det är exakt riktigt. Men Guds nåd binder oss samman. Inte underligt att vi kan sjunga: ”Välsignat vare det band, som binder våra hjärtan i kristen kärlek!” Det är vad vi behöver, då.

²⁴⁷ Och vet Ni vad? Superintendenten över församlingen ringde upp mig och han sa: ”Visste Du, vad Du gjorde igår kväll?” Min andra kväll där.

Jag sa: ”Vad då?” Jag sa: ”Hade ett underbart möte.”

Han sa: ”Du hade en man i Din talarstol, som var en syndare.”

Jag sa: ”Det visste jag inte.” Var var. . .

Han sa: ”Den där herr Petty.”

²⁴⁸ ”Å”, sa jag, ”en syndare? Vad?” Jag sa: ”Han är Assembly of God-predikant, broder.”

249 Han sa: ”Jaa, men han är ändå en syndare, för han har inte blivit döpt rätt.”

250 Och jag sa: ”Broder, var snäll och säg mig varför!” Jag sa: ”Han har Den Helige Ande.”

251 Han sa: ”Broder Branham, vad sa Petrus? ’Omvänd Er och bli döpta i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse.’ Därför kan ens synder inte bli förlåtna, förrän man blir döpt i Jesu Namn.”

Jag sa: ”Är det regeln, min broder?”

Han sa: ”Det är regeln.”

252 Jag sa: ”Då åsidosatte Gud Sin egen regel i Apostlagärningarna 10:49, för: ’Medan Petrus ännu talade dessa ord, föll Den Helige Ande på dem, som hörde Ordet’, ser Du, och de hade aldrig blivit döpta alls. Så, gav Gud Den Helige Ande åt folk, som inte ens var omvända?” Jag sa: ”Var i hela världen står Du nu?”

253 Han sa: ”Vet Du, vad vi ska göra?” Han sa: ”Vi ritar en liten ring och ritar Dig raka vägen ut ur vår cirkel.”

254 ”Då”, sa jag, ”ska jag rita en till och rita Er raka vägen tillbaka in igen.” Jag sa: ”Ni kan inte rita ut mig, för jag älskar Er. Ser Du, Ni kan bara inte göra det.” Jag sa: ”Det är alltför många av Dina – Dina bröder där ute, som älskar och tror på mig.” Jag sa: ”Ni, jag ska – jag ska . . . De kommer att komma ändå.” Jag sa: ”De kommer att komma. Och Ni kan inte rita ut mig. Om Ni ritar ut mig, ska jag rita in Er tillbaka.” Jag sa: ”Då Ni gör en cirkel, kommer Gud i Sin nåd att låta mig rita en till och dra Er raka vägen tillbaka igen.” Det är riktigt, rita dem raka vägen tillbaka igen.

255 Och, broder, i Kristi Namn får jag säga det här. Jag – jag har . . . Jag vet, att jag uppehåller tiden här och det är nästan ungefär tid att sluta, antar jag, men låt mig bara säga det här, ser Ni!

256 Och jag sa till den där mannen, jag sa: ”Jag skulle gå med Dig så länge som Du skulle predika Skrifterna och ha kärlek och tro att – att . . . och predika och säga, att Du döpte folk . . . inte i ’Jesu’ namn, Jesus Only. Nej, sir. Jag – jag skulle förvisso inte godta det, för jag är bekant med åtskilliga Jesusar, känner dem i Afrika och på olika ställen, folk som heter Jesus. Men om Du vill använda uttrycket ’vår Herre Jesus Kristus’, ska jag gå med Dig på det. Det är all right. Jag ska stanna kvar hos Dig. Jag tycker Du borde sätta ’Fader, Son och Helig Ande’ först, ser Du, för att få det riktigt.” Jag sa: ”Det tycker jag Du borde.”

Men han sa: ”Nej, nej, nej! Det där, det är tillbaka till treenigheten.”

Jag sa: ”Det är ingen treenighet. Det är en enda Gud i tre ämbeten.”

257 Det är inte någon treenighet, tre Gudar. Vi har inga tre Gudar. Visst inte. Det finns ingenting sådant. Undervisades inte i Bibeln. Och det finns bara en Gud. ”Hör, o Israel: ’Jag är Herren, Din Gud.’” En enda Gud! Första budet: ”Du ska inte ha några andra gudar inför mig.” Visst, Han är En enda Gud, inte tre.

258 Det där är en katolsk version av det och den fördes vidare från katolikerna till lutheranerna och vidare fram osv. och det tros allmänt bland människorna idag, att vi har tre Gudar.

259 Och det är där man aldrig kommer att... Det här Evangeliet kommer aldrig att gå till judarna... Vilket jag profeterade till en judisk missionär där. Man kommer aldrig att ta en Treenighetsgud till en jude. Man kommer aldrig att göra det. Vilket han inte är, han har bättre förstånd än så. Ser Ni, han vet mer om Bibeln än så. Men Han är aldrig en Treenighetsgud för en – för en jude. Om Du låter honom veta, att det är samma Jehova, kommer han att ta emot det direkt. Förvisso! Så är det, ser Ni.

260 Och jag tror allt det här. Liksom Josef sa: ”Bröder, gräm Er inte, för Gud har gjort detta.”, ser Ni. För – för det, som... Så att det kunde vänta tills den här tiden, det är alltsammans, för vår hedning-tidsålder är nästan slut. Jag tror nu det av hela vårt hjärta. Så förstår Ni, mina bröder? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] Jag försöker slå fast någonting, för den här gruppen människor, människor som har Den Helige Andes dop.

261 Aimee McPhersons grupp, vad gjorde hon? Hon var först Oneness, tror jag, kom sedan ut och blev Assembly. Sedan drog hon sig ur och organiserade sig på annat sätt, här för inte så länge sedan, satte in en liten grupp, något litet.

262 Jag satt i O. L. Jaggers' möte. Nu känner vi allesammans O. L. Jaggers. Hans – hans far hjälpte till att grunda Assemblies of Gods General Council. O. L. är nu en stor man. Han är en stor predikant. Jag sa till honom för inte så länge sedan, jag sa: ”Broder Jaggers, om jag kunde predika som Du gör det, skulle jag aldrig ens ha ett helbräddagörelsemöte.” Men han hade allt det där blodet och vinet och sådant, då han först började där borta.

263 Ursäkta mig, om jag sårar Era känslor, bröder, ifråga om det där! Jag – jag... Det där är all right. Gud kan få blod att komma, vin att komma eller olja att komma, vad Han än vill, men det där förlåter inte synden. Nej, sir. Nej, sir. Nej, verkligen inte. ”Jesu Kristi Blod ska aldrig mista Sin kraft, förrän hela Guds återlösta Församling är frälst för att inte mera synda.”

264 Jag sa: ”Broder Jaggers?” Jag tog honom, jag ringde upp honom. Och jag var hos Christian Business Men. Och jag sa, jag sa: ”Broder O. L.?”

265 Han sa: ”Var i hela världen är Du någonstans?” Jag var på ett litet billigt hotell där ute. Och han sa: ”Menar Du att säga mig, att de la Dig här ute?”

266 Jag sa: "Det är så, jag vill ha det. Då jag kom till Dig", sa jag, "vad gjorde Du? Du la mig där borta på Statler Hotel och jag fick bara stå i vrån. De placerade mig vid bordet, jag visste inte vilken kniv jag skulle använda eller någonting. Och jag. . . Gick ner igenom där utan rock på mig, de ville köra ut mig." Och jag sa: "Jag — jag vet inte hur jag ska uppföra mig."

Han sa: "Jag ska ta Dig dit bort, om de är för fattiga att göra det."

267 Jag sa: "Nej, sir." Jag sa: "Det jag vill göra, är att få en stek tillsammans med Dig, om Du vill betala för den."

Och han sa: "All right."

268 Så då for vi ut till ett ställe och vi satte oss ner. Och jag sa: "Broder Jaggers, jag beundrar verkligen Din. . ."

269 Och han är en mycket kär vän till mig, en dyrbar broder. Och jag — jag hade hans lilla flygblad och han. . . Där han hade den där kvinnan, som just kom över hit utomlands ifrån, som hade blod i sina händer osv. Så jag hade den där inne. Jag ville bara få honom att förneka det en gång och så hade jag det på hans — på hans eget papper, Ni vet.

270 Jag sa: "Jag har lagt märke till var Du snart ska ha, kommer att ha satt igång en stor väckelsemötesserie." För Business Men hade mig där borta, naturligtvis.

271 Ser ut som folk skulle veta. Om Den Helige Ande kan uppenbara på plattformen, kan Han då inte tala om för mig, vad som pågår på olika ställen, bröder? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

272 Jag kan tala om för Er, ord för ord, och bevisa det med hjälp av broder Carlson och den här brodern *här*. Jag satt på mötet igår och berättade för de här bröderna, vad det skulle bli här i förmiddag. [En broder säger: "Jajamensan." — Utg.] Det är riktigt. Exakt. ["Amen."] Förstår Ni? För Den Helige Ande väckte upp mig och sa: "Ställ Dig vid fönstret!" Jag tittade i fönstret och Han visade mig precis exakt *det här*. Jag sa: "Nu, bröder. . ." [En broder säger: "Det är riktigt."] Jag visade Er det här, exakt riktigt. Där! Förstår Ni?

Å, de borde veta det.

273 För inte så länge sedan här kom en man upp, här i Chautauqua, och sa: "Broder Branham är profet." Jag gör inte anspråk på att vara någon profet. Förstår Ni? Men han sa: "Broder Branham är profet, då han är under Andebedömningsanden men", sa han, "å, hans Lära är gift. Var försiktiga med Den!" Jag tänkte: Att en utbildad man skulle säga någonting sådant!

274 Vad betyder *en profet*? "En gudomlig uttolkare av Ordet." "Herrens Ord kom till profeten.", ser Ni. Men bara det, det är varken hört eller sagt.

275 Men i alla fall, broder Jaggers. Och jag sa, han sa, å . . . Jag sa: "Jag har sett om den där kvinnan, som har det där blodet i sin hand."

276 "Å", sa han, "broder Branham, det där är det mest fenomenala, man någonsin har sett!"

277 Jag sa: "Broder Jaggers, jag älskar Dig. Först vill jag, att Du ska lägga min hand i Din. Låt oss säga, att vi är bröder!"

Han sa: "Visst. Vad är det fråga om?"

278 Jag sa: "Du är en av de kraftfullaste predikanter, som jag känner till. Vilken – vilket instrument för Gud Du är!"

279 Han sa: "Tack, broder Branham! Du är verkligen ödmjuk."

280 Jag sa: "Jag säger inte det där för att vara ödmjuk. Jag säger det för att jag tror det. Du är Guds tjänare." Men jag sa: "Broder Jaggers, om Du inte . . . Du – Du går alldeles för långt, Du har ingen motvikt till det Du talar om. Du grundar . . ."

281 Och här är felet med en massa av Er Assemblies of God och andra människor på de här helbrägdagörelsemötena. Jag klandrar Er inte. Det är så mycket, som kallas . . . Och Tommy här är en god broder och vi vet hur stabilt han står. Men det är så mycket i landet idag under namnet gudomlig helbrägdagörelse, inte underligt att Ni inte vill sponsra en mötesserie i staden. De kommer och åderlåter människorna och far bort. Och vad har de? Ger inte människorna ett dugg mer än Ni gör från plattformen, från Er egen talarstol. Och Ni har rätt, bröder. Jag säger Er, att Ni har rätt. Men det är precis som . . .

282 Jag läste Martin Luthers historia. Det står: "Det var inget mysterium, att Martin Luther kunde protestera mot den katolska kyrkan och komma undan med det." Ni har läst hans historia. "Men att Martin Luther kunde hålla huvudet ovanför all den fanatism, som följde med hans väckelse, där var mysteriet."

283 Och då fenomenet utförs, följer de oomskurna med, precis som det var i Egypten. Och det har alltid åstadkommit problem ute i landet. Vi vet det, då vi kommer ut dit. Vilket lät Kora uppstå och Gud måste ödelägga det. Men, bröder, jag klandrar Er inte.

284 Broder Jaggers satt där och försökte säga mig, att det var Den Helige Ande, som gjorde det där. Och sa . . . Och så hade jag, på hans eget papper . . . Jag sa: "Broder Jaggers", sa jag, "nu är jag sjundeklasselev. Och Du är Teologie Doktor och studerad till advokat. Du uppfostrades i en ren, anständig församling, Assemblies of God. Din far hjälpte till att grunda den tron. Och Du drar Dig bort, det är upp till Dig." Men jag sa: "Det är upp till vem som helst, som vill göra det. Jag drar inga gränser där. Men då det går dithän, att ett instrument som

Du, som skulle kunna vinna tusentals själar för Kristus, skulle vilja bygga Din verksamhet på en sensation!" Jag sa: "Broder Jagers, om Du bygger en pelare på *det sättet*, om Du inte har någon motvikt till det, kommer den att falla efter en tid. Och Du måste ha Skriftställen för det Du talar om."

Han sa: "Det finns Skriftställen."

Jag sa: "Skaffa fram dem!"

²⁸⁵ Han sa: "Nåja, broder Branham", sa han, "det är Den Helige Ande, som gör det där."

²⁸⁶ Jag sa: "Visa mig Skriftstället, där det står att Den Helige Ande någonsin fick blod att komma ut på någon osv. så där! Visa det bara, olja som rinner ut ur dem! Du sa: 'Den där oljan var till för gudomlig helbrägdagörelse.' Och Du sa: 'Den där kvinnans blod skulle vara nationers frälsning.'" Jag sa: "Om det är så, vad hände då med Jesu Kristi Blod? Det tas bort. Och vad som helst, som är emot Det, är anti. Det är emot Det." Jag sa: "Det blir en antikrist-lära."

"Å," sa han, "broder Branham, Du kommer att lära Dig en dag."

²⁸⁷ Jag sa: "Jag hoppas jag aldrig lär mig så där. Nu, broder", sa jag, "jag älskar Dig och Du är min broder." Och jag sa: "Broder Jagers, Du kommer att komma i en farlig situation, om en tid, som Du inte kan komma tillbaka från. Kom tillbaka till Din församling och kom tillbaka och stå fast vid Evangeliet!" Och jag sa: "Bygg det inte på sensationer!" Jag sa . . .

²⁸⁸ Nu har han, han döper till Evigt Liv, som Ni vet: "Varje gång man döper, går man tillbaka till en ung kvinna eller man. Det kommer nu att . . . Man kommer aldrig att dö." Så det där, det, Han är fast i situationen redan nu, och de där "vitaminpillren från Döda Havet". Förstår Ni? Men det är så det är, broder, då man börjar med de där små sensationerna.

²⁸⁹ Och Ni män här, som har de här församlingarna, om Ni låter någonting sådant komma in i staden, och som Ni vet, är djävulen finurlig och han — han hoppar in på de där sakerna, liksom. Han grälar om det. Och han — han får folk intrasslade och han orsakar förvirring i församlingen osv. Men det där är inte så.

²⁹⁰ Hör nu! Hur mycket rätt man än har, här är en sak, som vi försummar och missar, mina bröder. Nu avslutar jag med att säga det här. Hur rätt jag än har och hur skriftenlig jag än är och hur mycket jag än vet om Guds Bibel, om jag inte har Guds kärleks Ande i mitt hjärta för hela den mänskliga rasen och allt, då har jag fel från början.

²⁹¹ Nu sa Paulus i Första Korintierbrevet 13: "Om jag än har kunskap, ser Ni, och förstår alla Guds hemligheter, ser Ni, står fast under allt och inte har kärlek, är jag ingenting. Och om jag än talar både människors och änglars tungomål," det

är de där, som man talar till Gud och alltid de, som inte kan uttydas. ”Om jag än talar med tungor, människors och änglars äkta tungomål, och inte har kärlek, Guds kärlek, är det mig till ingen nytta.” Så om jag känner till alla Guds hemligheter och kan rulla ut dem och – och få dem alla att stämma överens och jag inte har kärlek, vad gör det för nytta? Och då jag . . .

²⁹² Jesus sa: ”Så kommer alla människor att förstå, att Ni är mina lärjungar, då Ni har . . .” Då Assemblies har kärlek till Oneness och Oneness har kärlek till Assemblies, ”Då Ni har kärlek till varandra.”, om det så är rätt eller fel. Och så länge målet är fel, motivet är fel rättare sagt, då har man fel från början. Är inte det riktigt? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.] Ser Ni: ”Om jag än talar med människors och änglars tungomål och inte har kärlek, är jag ännu ingenting.” För Gud är kärlek. Det vet vi.

²⁹³ Och jag tror på att tala i tungor. Nu sa någon: ”Broder Branham tror inte på det första beviset.” Jag skulle vilja klara upp det där med Er nu. Förstår Ni? Jag skulle vilja tala om det för Er.

²⁹⁴ Jag tror att då en människa tar emot Kristus, får hon en del av Den Helige Ande. För Jesus sa i Matteus 12:e kapitel, det 5:e kapitlet och tjugo- . . . 24:e versen, Han sa. Nej, jag tror det är Johannes 5:24. Han sa: ”Den, som hör mina Ord och tror på Honom, som sände mig, har Evgit Liv.” Nu finns det bara en form av Evgit Liv. ”Och kommer inte in i domen, utan har övergått från döden till Livet.”

²⁹⁵ Nu tror jag, att ingen människa kan kalla sig själv, Gud måste kalla henne. Och om Gud verkligen kallade henne . . . Och det finns massor av folk, det vet vi, bröder, som är upphetsade och tror, att Gud har kallat dem, men deras liv befinner snart . . ., man upptäcker det. Men om Gud kallade Dig, å, Du är, Du kommer att vara där och Du kommer att stanna kvar där, ser Du, veta. Och om då . . . Det där är nu inte baptistlära. Det vet Ni, ser Ni.

²⁹⁶ Men jag tror inte på att skaka hand och få Evgit säkerhet och allt det där. Jag – jag tror inte på det, inte alls. Om de vill tro på det där, tja, det är all right. Jag säger ändå, att de är mina bröder.

²⁹⁷ Om jag skulle be om en bit paj i förmiddag, (det är ju nästan tid att äta middag), kanske jag tycker om körsbär och Du kanske tar äpple, men vi äter paj båda två. Förstår Ni? Så det gör ingen . . . så länge vi äter paj.

²⁹⁸ Det är så vi tror. Om Du vill tillhöra Oneness, tillhör Oneness, Om Du vill tillhöra Assembly of God, tillhör Assembly of God! Om Du vill vara vad Du än är, baptist, presbyterian, var en kristen i det! Förstår Ni?

299 Och — och utforska det för Dig själv men gräla inte med varandra! För de här små sakerna, de passar ihop allesammans. Det är riktigt. De passar ihop allesammans och kommer till samma ställe.

300 Och — och vad vi än kan göra, hur många kraftgärningar vi än kan utföra, hur många berg vi än kan förflytta eller vad det än är, tills vi kommer dit, att vi kan älska, inte låtsas-tro utan vi älskar varandra. Då vi älskar varenda broder, vilken församling han än tillhör, vi älskar honom, inte bara låtsas, att vi gör det, för att vi vet, att det är en religiös idé, det är: "Det är meningen, att vi ska göra det." Utan för att vi gör det, vi älskar varandra. Då, i tålmodighet, har vi fördragsamhet med varandra.

301 Och jag tror det är i Kolosserbrevet 3, omkring 9, där någonstans. . . Jag kanske, jag — jag. . . Jag kanske har fel ifråga om skriftstället, men det säger så här. Sedan vi har blivit kristna, bör vi inte avundas. Förstår Ni? Vi kan inte ha tro då vi försöker respektera och hedra varandra. Ser Ni, det kan vi inte göra, då kan vi inte ha tro. Vi måste ära Gud, ser Ni, ära Honom. Tro på mina bröder, visst, det är kärlek, men respekten och värdigheten går till Gud! För. . . Men ha tro och förtroende för varandra! "Och ljug inte för varandra!" Förstår Ni? "Ljug inte för varandra!" Om jag säger till Er i förmiddag: "Jag älskar Er.", måste jag mena det. Om inte, är jag en hycklare. Det är exakt så.

302 Nu, bröder, efter den här linjen. . . Broder Tommy, nu hoppas jag, att jag inte har hållit på alltför länge här. Jag. . . Broder Tommy har någonting att säga om bara en sekund. Men jag kanske ska säga det här, då jag kommer in ibland Er. . .

303 Jag tror på detta. Jag tror, att Gud, vår Fader, överskyggade en jungfru, som hette Maria, och skapade en Blodcell i henne, som frambringade Jesus Kristus, vilken var Guds Son, det tabernakel i vilket Gud inhöljde Sig i kött, uppenbarade Sig ibland oss. "Gud var i Kristus och försonade världen med Sig." Jag tror, att den där Blodcellen brast på Golgata till våra synders förlåtelse. Och Anden gick ut ur Honom och kom tillbaka över Församlingen, för Kristus, Den Helige Ande, Kristus, Logos, var nu i oss, Den Helige Ande, genom dopet. Och Han gör oss. . . Kristus delade upp Sig och gav Sitt Liv åt var och en av oss, så att vi, som människogrupp, skulle vara Guds Församling. Och för inte så länge sedan. . .

304 Jag brukade rida. Det vet Ni. Min far var ryttare, en duktig skytt. Jag brukade rida. Vi vallade . . . i Arapaho Valley, eller jag menar Troublesome River, ovanför Arapaho Range. Hereford Association har den där dalen som betesmark. Och i den där dalen får ranchägarna, de — de får så mycket gräs, som de kan producera. Och då en ranch producerar så mycket

som ett ton hö, kan man ha en ko på — på betesmarken där uppe under Estes Park, och man kan ha en ko på de där be... Mina fina jaktmarker där uppe. Och jag har ägnat mig åt boskapsskötsel där inne i ett år. Jag far fortfarande, om våren och hösten, då jag är ledig och kan, och rider sammandrivningarna bara för att få vara där uppe, för jag älskar att rida. Och hela vägen upp- och nerför ran... den där dalen, finns det en skara ranchägare, som har rättigheter att låta sin boskap beta där. Och om våren, många gånger, har jag hjälpt dem att samla ihop boskapen och driva dem dit upp.

³⁰⁵ Och där finns ett stängsel, så att de inte kan förirra sig tillbaka till privat egendom, då de kommer ner genom ranchen. Tills... Och ranchägaren står där och räknar den där boskapen, då han går in, då de går in. Och jag har suttit mången dag, timme efter timme, och sett herr Grimes' hjord gå igenom, han hade Diamond Bar, vår var Turkey Track och de hade Tripod precis nedanför oss, och Jeffreys osv. Så då jag hade lagt mitt ben, som många av Er vet, tvärs över sadelhornet och satt där och såg på den där ranchägaren, då han stod där och räknade den där boskapen.

³⁰⁶ Då la jag märke till en sak. Han brydde sig inte så mycket om märket, som var på henne. Men det var en sak, som han verkligen tittade efter, det var blodsmärket. Det måste vara en rasren Hereford, annars kunde den inte gå bakom det där stängslet, men märket gjorde inte så stor skillnad.

³⁰⁷ Och jag tror det är så, det kommer att vara vid Domen. Han kommer inte att se på vårt märke men Han kommer att titta efter Blodsmärket.

³⁰⁸ Jag har gjort mina misstag, bröder, och jag har gjort så mycket, som är fel. Och om jag någon gång efter vägen har framfört eller Ni har hört någonting, som jag kanske har anmärkt eller sagt, som är stötande på något sätt, eller om jag har sagt någonting i förmiddag, som är stötande, ber jag Dig, som en kristen bröder eller syster: Förlåt mig! Jag menar inte att göra det. Jag har bara utgjutit mitt hjärta för Er, så att vi skulle veta.

³⁰⁹ Om det är några dop, som ska förrättas, gör det själva, bröder, ser Ni! Det är, jag — jag gör det inte. Om jag var tvungen, är det så jag kommer att döpa, på det sättet. Och vem som helst av Er kan anta det, ser Ni. Så Ni kan ta personen, de är döpta i Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn och de är döpta i Herren Jesu Kristi Namn också. Så om jag någonsin döper någon... Men jag har inte gjort det hittills. Jag döper bara i min egen församling och det är bara människorna där. Och det är så, människorna i min församling är döpta. Och om man ser bakåt, så är det den gamla Missionary-ritualen, Missionary Baptist-ritualen. Och om nu... Det är det.

310 Jag tror på gudomlig helbrägdagörelse. Jag tror på Den Helige Andes dop. Jag tror på — på att Den Helige Ande talar i tungor. Jag tror på varenda gåva, som Gud gav åt Sin Församling. Jag är för dem, hundra procent. Men jag tror. . .

311 Jag går inte på en massa av den här super-duper-helbrägdagörelsen, som vi har omkring oss idag. Jag skulle bara vilja göra en anmärkning här. För någon tid sedan var det en broder. . . Och det är inte min käre broder Tommy Hicks, som jag betraktar som en sann Kristi tjänare. Det var en annan man i ett annat land och i det landet fanns det en. . . Han var bara, hela tiden, "Guds super-duper-helbrägdagörare! Super-duper-helbrägdagörare", Ni vet, så där.

312 Och jag fick ett brev, sedan mannen hade . . . från den lutherska församlingen. Och min sekreterare här vet, att vi har det arkiverat. Jag vill inte nämna mannens namn, för det är inte kristligt. Fast jag är oense med mannens idéer, men det är fullkomligt all right. Jag älskar honom. Han är min broder.

313 Men det kom bara dithän, att de bara måste ha något slags sensation eller piska upp det eller någonting annat sådant, ser Ni. Och det där, det är inte alls bra, ser Ni. Broder. . . "Kroppslig övning gagnar väldigt lite."

314 Och så skrev den här lutherske predikanten ett — ett — ett brev tillbaka till den här predikanten. Och han sa: "Ni amerikanska evangelister, som kommer hit", sa han, "med all Er super-duper-helbrägdagörelse för alla!"

315 Och nu låter ju det här som en liten bukett åt mig men Gud vet, att jag inte menar det så. "Men", sa han, "då — då lilla Deborah Stadskev dog, det där lilla barnet, och den där modern hade stått där den där dagen i India. . . i Kalifornien, där det där barnet hade dött och var kallt. Och sett. . . La det där barnet i broder Branhams armar och han stod där och bad för det. Och barnet började skrika och sparka och räcktes tillbaka till henne."

316 Han kände också till det mexikanska fallet. Vilket vi kan grunda på det här intyget från Full Gospel Business Men. Man måste ha någonting, som intygats av en doktor. Då det där lilla mexikanska barnet hade dött den morgonen, klockan nio, och det här var klockan elva den kvällen. Doktorn skrev ut sitt intyg. Broder Espinoza, som många av Er Assembly of God-bröder känner, det var han, som fick det där intyget från doktorn, att han dog.

317 Och jag såg en syn ute över folkmassan, då tjugo tusen katoliker kom till Kristus i Mexico City. Jag sa: "Ta inte bara det där! Jag vet inte, det där lilla barnet. . . Jag såg bara en syn här ute."

318 Och Billy var där och försökte tillsammans med trettio eller fyrtio vaktmästare men kunde inte hålla den där kvinnan utanför bönekön med det där barnet. Hon kröp mellan deras ben och allting. Så till sist skickade jag ner Jack Moore. Jag sa: "Gå och bed för det."

319 Jag tittade dit ut och jag såg ett litet mexikanskt barn, som log. Jag sa: "Vänta en minut! Kom hit med det!" Förstår Ni? Och då jag la mina händer på den där filten... Regnet bara öste ner, hela dagen. Och de hade stått där sedan tidigt den där morgonen och det här var omkring klockan elva den kvällen. Och la mina händer på det lilla barnet. Det började sparka och skrika. Och de började ropa.

320 Så sedan tog de ner det och fick intyget. Gick till doktorn och doktorn sa: "Jag dödförklarade barnet i morse klockan nio. Det dog av lunginflammation." Förstår Ni? Och de där sakerna är — är — är sanna. De är intygade. Det måste det vara.

321 Vi bör alltid vara ärliga och sanningsenliga ifråga om vad som helst. Gör det inte till någonting... Låt det bara vara, vad det är! Låt det... Gud behöver ingen hjälp med någonting. Ser Ni, Han — Han — Han är Gud.

322 Så nu sa han så här: "Men då den här modern ringde upp broder Branham i Amerika och ropade till honom i telefonen: 'Kom över och uppväck mitt lilla barn!' Och regeringen i Förenta Staterna..."

323 Hennes man är fältpräst i armén. Och Ni känner allesammans Julius, många av Er gör det, som skrev min bok *En profet besöker Afrika*.

324 Och den där stackars lilla norska modern, som skrek så högt hon kunde, sa: "Broder Branham, jag stod där, då det där lilla barnet blev levande!" Hon sa: "Vi tror, att Du är en Kristi tjänare." Hon sa: "Kom och lägg Dina händer på mitt barn, så får det leva." Hade nyss dött för bara ett eller två ögonblick sedan av lunginflammation, var sjukt en fyra, fem timmar.

325 Och de här männen hade varit där och ropat och skrikit och hoppat upp och ner och sagt: "Gud kommer att uppväcka det! Gud kommer att uppväcka det!" Och sa...

326 Därmed skulle American Air-... nej, inte American Airlines. Förenta Staternas armé skulle flyga mig över i ett jetplan och tillbaka på en dag. Förstår Ni?

327 Och jag sa: "Innan jag kommer, låt mig finna Herrens vilja!" Så jag bad i två dagar. Och den där doktorn var så sympatisk och lät barnet ligga där.

328 Så en morgon steg jag upp och började gå ut i köket. Jag tittade, där borta stod ett Ljus, ungefär så stort som det där ljuset där, som cirklade runt och sa: "Rör inte det där! Näps inte det där! Det där är Herrens hand."

329 Jag sprang raka vägen tillbaka och ringde till nationen och ringde och sa: "Jag — jag kan inte komma."

330 Och den här lutherske predikanten sa: "Varför väntar Ni inte, tills Ni får rent besked ifrån Gud, liksom broder Branham gjorde, då vet Ni, vad Ni talar om!"

331 Så är det nu, bröder, om vi inte bara hoppar på dragna slutsatser utan väntar och får ett lysande klart besked från Gud.

332 Och allt det här helandet av syndare, som inte vet någonting om Gud. Jag tror, att gudomlig helbrägdagörelse är grundad på en princip, att man först bör komma till Gud och ge sitt hjärta åt Honom och tvätta upp sitt liv i Jesu Kristi Blod och sedan kommer Gud att gå till verket med en och hela en. Precis som den här brodern sa om den lilla kvinnan, som han hade bett för där nere, en av Guds heliga, ser Ni.

333 I mitt liv har jag gjort många misstag. Jag har gjort massor av saker, som är fel. Jag kommer troligen, om jag lever så mycket längre, att göra många fler. Kanske en del av dem kommer att vara stötestenar på Er väg. Jag hoppas, att Ni förlåter mig.

334 Jag läste om Abraham, hur de misräkningar han hade. Hur han, å, de saker han gjorde, han tvivlade på Gud och han ljög om sin hustru och allting. Men då hans gudomliga kommentar skrevs i Romarbrevet 4, nämnde den aldrig hans misstag utan sa: "Abraham vacklade aldrig", i otro . . . mot Gud, "utan var stark." Allt om alla hans misstag var glömt, då den gudomliga kommentaren om hans liv skrevs. Hans misräkningar nämndes inte ens. Hans misstag nämndes inte.

335 Och, bröder, jag hoppas, att då min kommentar blir läst den Dagen, att Han ska radera ut mina också och inte tänka på dem då. Jag hoppas Ni gör det också. Gud välsigne Er!

336 [Broder Tommy Hicks kommenterar, ber sedan. Församlingen prisar Herren, sjunger sedan *Jag älskar Honom*. Bröderna omfamnar varandra och systrarna omfamnar varandra. Efter åtta minuter kom broder Branham tillbaka till mikrofonen. — Utg.]

337 Om jag kunde få se detta ske över hela världen, skulle jag säga: "Herre, låt Din tjänare fara hädan i frid!"

GUDDOMEN FÖRKLARAD SWD61-0425B
(The Godhead Explained)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska tisdag förmiddag den 25 april 1961 Holiday Inn i Chicago, Illinois, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org